

37

EL MERCADAL

Revista de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs

agost
2019

HORARIS/SERVEIS

Ajuntament:

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns de 17:00 a 20:00

Consultori municipal:

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

Punt de Trobada:

Dilluns, dimecres i divendres
de 9:30 a 13:00 i de 15:00 a 19:00

Punt de Trobada Casavells:

A convenir segons veïns

Correus:

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

Centre Cívic:

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

Mancomunitat:

Dimarts de 11:00 a 14:00
Dijous de 17:00 a 20:00

Llar d'infants:

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS:

Ajuntament 972 63 00 51
Fax 972 63 04 28
Email ajuntament@corca.cat
Web www.corca.cat

Consultori 972 63 05 63
Farmàcia 972 63 00 83

CAP 972 64 38 08

Punt de Trobada
Corçà 972 63 00 72
arc@corca.cat
cultura@corca.cat
elmercadal@gmail.com

Escola 972 63 00 79
Parròquia 606 24 05 74
Emergències 112
Sarfa 972 64 09 64
Renfe 902 24 02 02
Mancomunitat d'aigües 972 63 01 71
Urgències (mancomunitat) 629 37 32 56
Llar d'infants 972 63 06 61
Mossos d'Esquadra 088
Bombers 085
Gencat informació 012

anuncia't

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants.

	2 rev	1 rev
Contraportada	190 €	105 €
Quart de pàgina	100 €	60 €
Octau de pàgina	65 €	40 €

Aquests preus
són sense IVA

EDITA: **AJUNTAMENT DE CORÇÀ**

CONSELL DE REDACCIÓ: **Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Montse Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, Carme Güell, Cristina Juanola i Francesc Pacheco.**

PORTADA: **Montse Dalmau.**

COL·LABORADORS: **Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Enric Frigola, Judith Moner, Laura Pantrigo i Moisès Puig.**

COORDINACIÓ: **Carme Garriga.**

IMPRESSIÓ I MAQUETACIÓ: **DIG&TALprint - La Bisbal**

DIPÒSIT LEGAL: **GI-1259-96**

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Experiències i vivències	4-5
Corçanencs pel món	6-8
Dia a dia	9-16
El català correcte	16
Festa de Santa Cristina	17
Sopar a Cassà de Pelràs	18
Article	19-20
L'Ajuntament informa	21-27
Entrevista	28-31
Sabíeu que	31
Les entitats parlen	32-36
Tastets	37-39
Recepta	40
Passatemps	41
El poble opina	42
Les 10 diferències	43

Tenir, i escampar una malaltia contreta al tròpic o a l'Àfrica. Casar-te a l'Empordà amb la teva parella asiàtica que has conegut fent un Erasmus a Suècia. Anar a treballar a SiliconValley en una empresa amb propietaris de l'Índia. Comprar des de casa en una empresa americana que porta en 24 hores un producte fabricat a la Xina i comercialitzat per una empresa alemanya... Aquestes situacions poden tenir molts noms, però d'un temps ençà es coneixen com a globalització.

A la dècada dels 60 del segle passat, més de 2.000.000 de ciutadans de l'estat espanyol varen emigrar (el 74%, a països europeus) per buscar feina i, d'aquests, més de la meitat ho van fer sense contracte de treball. Anaven a l'aventura, era un "ja ens en sortirem", un "pitjor que aquí, no hi estarem". I, en general, sí que se'n varen sortir. Actualment, segons dades de l'Instituto Nacional de Estadística (INE), a gener del 2018, hi havia un total de 2.482.808 persones inscrites en el Padrón de Españoles Residentes en el Extranjero (PERE). D'aquests, gairebé un milió han marxat entre els anys 2008 i 2018. Quina gran diferència entre els que varen emigrar durant les èpoques més tristes del franquisme i els que han marxat en els darrers anys. Els primers ho varen fer per trobar una mica de llum en la foscor d'aquella Espanya pobra econòmicament i grisa socialment, un estat sense futur per a milions de persones d'aquella generació i que ja s'endevinava que no seria gens millor per a la següent.

Ara per ara, Espanya (no tenim dades de Catalunya) és el tercer país de la Unió Europea amb un percentatge més alt (64%) de persones sense feina que estarien disposades a anar a treballar a l'estranger, després de Portugal i Suècia. El que abans podia ser un trauma pel desarrelament que comportava, ara, no sent sempre una situació desitjada, es pot veure com una oportunitat de realitzar-se professionalment, conèixer noves cultures, ampliar contactes i viure experiències que difícilment es podrien viure estant al mateix lloc de sempre. Per què el que abans va ser un trauma, ara pot tenir avantatges? Per començar, el nivell cultural de les persones que decideixen deixar el país és molt més alt. També la sensació de ser lluny queda reduïda pels vols molt més barats, i la manca de contacte amb la família queda més que solucionada amb els mòbils o skype. Sense que sempre es pugui considerar una sort haver de marxar, qui ho fa, li pot treure molt profit, molt més que els seus antecessors.

I els estudiants que marxen fora, què? Dels que ho feien 25 anys enrere en dèiem que eren de família bona, ja que les despeses que comportaven els desplaçaments, la manutenció i els cursos, no estaven a l'abast de la majoria de famílies. Igual que hem comentat abans, els viatges barats, les beques i ajuts per a estudis, i noves maneres d'allotjar-se pel món, fa que hagi deixat de ser una possibilitat només per a rics.

Un altre dia parlarem de com és possible que es puguin fer molts i molts centenars de quilòmetres en avió a preus irrisoris, alguns d'ells, molt més baixos que el preu d'un taxi des de l'aeroport d'arribada fins al centre de la ciutat.

experiències i vivències

MARTINE AUDUSSEAU POUCHARD

He fet el gran salt: de París, pasando por Barcelona, hasta llegar a Matajudaica. Mi destino me ha llevado aquí por oportunidad, pero creo mas bien que estaba escrito que tenía que llegar aquí. Un largo camino me ha llevado a ese pequeño pueblo que muchos no conocen o ignoran. ¿Como una parisina, hija de parisinos desde nueve generaciones, enamorada de la Ciudad de la Luz lo dejó todo para vivir finalmente aquí? Nadie lo podía imaginar. Llegue a Cadaqués por primera vez en 1982 para realizar un reportaje sobre Salvador Dalí. Me acuerdo que la primera noche, en un bar del pueblo alguien que entrevisté me dijo: "Tu, no solo volverás sino que vivirás aquí". Me acuerdo de mi reacción: "Yo vivir en otro lugar que París, bromeas, nunca". Me equivoqué... Fue el primer paso para cambiar de vida, enamorarme de Cadaqués, volver durante años, llorar en la

frontera porque quería vivir aquí y finalmente casarme en ese maravilloso pueblo, marcando así el comienzo de mi nueva vida . Durante 30 años, vivimos en Barcelona, yo trabajando como corresponsal en España para la radio francesa RTL y otros medios Franceses. Mi vida ha sido un sinfín de encuentros con famosos, personajes importantes del mundo de la política, de la cultura pero también con los más interesantes, los anónimos quien con modestia me siguen fascinando sea la que sea su historia. Fui testigo de todos o casi todos los momentos alegres, tristes, horribles, dramáticos, divertidos, originales ocurridos en este país durante 30 años. Todos estos años no he parado de correr detrás de la buena noticia, para contarla, transmitirla. Como decía mi hijo : "Mama nunca está libre". Era verdad, disponible 24h sobre 24h, muchas veces, he tenido que renunciar a proyectos familiares. De estos años, en mis armarios, hoy en mi ordenador, guardo memoria de estos documentos que hacen la pequeña y la gran historia. Así va el periodismo. No es un trabajo, es una pasión, y aunque jubilada, joven jubilada como acostumbro a decir, seguiré periodista. Para mi Matajudaica, es una nueva aventura, un nuevo puerto para nuevas oportunidades. Instalados aquí todo el año desde hace 3, llegamos en diciembre de 1999 para tener una casa de campo, más accesible que Cadaqués, cerca de Francia, de otros países y de Barcelona. La idea era organizar nuestro futuro en un pueblo pero con comodidades para desplazarse. Ironía de la vida, nuestra llegada a Matajudaica, coincidió con la mejor noticia de nuestra vida: después de años de espera, nos avisaron que podíamos adoptar a nuestro hijo Sebastián. El tenía 3 años y hizo sus primeros pasos en Europa en Barcelona y sobretodo en Matajudaica . Desde el principio, esta maravillosa historia tiene un lazo de amor con Matajudaica. Y lo quiero agradecer a todos los vecinos y amigos del pueblo . Acogieron a mi hijo como a uno de los suyos, el aprendió catalán con ellos, e hizo amigos para toda la vida. Me acuerdo de nuestra primera fiesta de San Juan. En Matajudaica, cenamos juntos al lado de la iglesia y bailamos. Esa noche, no vi a Sebastián , pasaba de brazos en brazos, y esto lo recordaré toda mi vida. Hoy en día, vive en Francia , pero cuando vuelve, vuelve a casa gracias a todos. A mi, la francesa, como sé que algunos me

llaman con cariño, me han aceptado en su pueblo y comparto con ellos su amistad. Por supuesto, no fue fácil, pasar de la vida en una ciudad a un pueblo de 30 habitantes en invierno. Hay grandes momentos de soledad. La vida en la ciudad absorbe, da vértigo, hace vivir a cien por hora muchas veces en el anonimato, la mayor parte del tiempo sin conocer a nuestros vecinos, pasando nuestra vida encima unos de otros en inmuebles ruidosos, respirando aire contaminado. Tenemos restaurantes, centros comerciales, actividades culturales, pero muchas veces no tenemos tiempo para aprovecharnos de estos momentos de ocio. La crítica es fácil sabiendo dónde vivimos. Como decía Dalí: "L'Empordà ha nacido del amor de un pescador con una sirena". Una hermosa explicación. Un entorno para soñar, desde los Pirineos nevados en invierno hasta el castillo de Torroella de Montgrí el cuerpo de esa mujer soñada por el pintor, hasta los pequeños pueblos medievales. Los días de tramontana, los cielos que tanto han inspirado al maestro tienen formas y colores únicos. Mi padre solía decir que la luz de esta región es maravillosa y da alas para pintar, escribir y pensar. Aquí, los que escriben como yo encuentran la tranquilidad, la inspiración en silencio sin ser molestados, solo por los pájaros o las parejas de patos recién llegados que han encontrado refugio en el río Daró. Hay poesía, ganas de pensar sin aburrirse, leer tranquilamente, compartir con amigos, vivir al fin. Una noche de concierto o de cinema en Torroella de Montgrí, sitio excepcional digno de Pedro Almodovar a salvo por voluntad de los aficionados, son momentos inolvidables. Nada impide tener vida social, igual que en la ciudad, tenemos alrededor nuestro ofertas de todo tipo. Podemos descubrir nuevas experiencias como participar en un grupo de mujeres de toda clase social, que cada mes se reúnen para compartir experiencias o escuchar expertos, profesionales de todo horizonte. En Matajudaica, organizamos meriendas para compartir nuestras vivencias. La vida en el campo es otra dimensión y especialmente en Matajudaica, pueblo aislado. Ahora que vivimos aquí, me siento más cerca de la naturaleza, mas consciente de la fragilidad de nuestro entorno. Me jubilo pero no me retiro. Quiero ayudar, seguir interpelando a los que pueden evitar, por ejemplo, la destrucción de ese patrimonio fantástico conocido como la Costa Brava, trabajar con los profesionales para un entorno más saludable donde la naturaleza será protegida, para garantizar nuestro porvenir en pequeños pueblos organizándonos en comunidades de intereses compartidos para evitar, como en otros lugares de Europa y de España, que queden abandonados. Hace un año que estoy escribiendo un libro sobre la memoria judía perdida. De hecho, los que se acuerden pueden ponerse en contacto conmigo. Matajudaica, el pueblo judío perdido, es un lugar ideal para buscar inspiración. No lo olvide.

corçanencs pel món

RAMON DURAN SANMARTÍ

Sóc en Ramon Duran Sanmartí, de Corçà. Tinc 33 anys. Visc a Puebla (Mèxic) des de fa 3 anys i treballo com a Director d'Operacions a la filial d'una empresa Manresana del sector de l'automòbil. Alguns em recordaran com el timbaler alt i prim que tocava amb els Geganters, altres m'haureu vist intentant afinar a la Coral Jove Dde Corçà (ja fa segles!) i la majoria és probable que no em reconeixin, ja que últimament he anat força a la meva. Llavors la pregunta és: com un noi de Corçà acaba anant a viure a Mèxic tan com s'hi està de bé per l'Empordà? Tot comença al final d'un any sabàtic, a principis del 2016, on els diners ja escassejaven i era hora de tornar a buscar feina. La meua idea era anar a treballar a l'estranger per aprendre bé l'anglès, per això vaig posar al currículum la nota "100% disponible per viatjar". I aquesta nota va ser la clau per trobar la feina que tinc actualment. La nova feina era a Manresa i necessitaven un enginyer amb disponibilitat per viatjar a Mèxic. El primer pensament va ser: "Mèxic?, No parlen gaire l'anglès". Però en un segon pensament més reflexionat, vaig dir... "Ramon, no creus que també pot ser interessant aprendre l'espanyol? Al cap i a la fi, és llengua estrangera també, i sincerament el necessites millorar". Així doncs, ho vaig acceptar. Inicialment només era per anar i venir de tant en tant com a enginyer mecànic per fer formació, però finalment van decidir que em quedés permanent com a Director d'Operacions. Ara sí, ja som a Mèxic. "Lindo México", doncs sí, Mèxic és molt "lindo"! En general Mèxic és molt variat, tant en les diferents maneres de ser de la gent, com en els diversos paisatges o climes tot passant per múltiples llengües

i cultures. Actualment estic a la ciutat de Puebla (3.000.000 d'habitants, al centre del país, a 100 km de la Ciutat de Mèxic i a 2.100 m d'altitud) i s'hi viu molt bé. M'explico: és la ciutat on hi ha més universitats per habitant de tot Mèxic, hi ha molt de jovent i bon ambient. És molt cultural, cada setmana hi ha concerts de música, està ple de museus i el centre colonial està molt ben arreglat. Per altra banda, de centres comercials mai te'n faltaran,

n'està farcit, i hi trobes totes les marques, els productes que vulguis i tot l'entreteniment del món. La seva bona salut econòmica es basa en les fàbriques de Volkswagen i Audi, de les quals nosaltres en som proveïdors. Pel que fa al clima, és temperat, ni massa fred ni massa calor... I el més important de tot, no hi ha mosquits! Com deia, s'hi viu molt bé. Ara bé, estem parlant de Mèxic, és a dir, també hem de parlar de narcotràfic, misèria, delinqüència, corrupció i la resta de delictes haguts i per haver. Per tant, s'hi viu molt bé però s'ha d'anar amb compte. Les regles bàsiques, quines han de ser? Mantenir un perfil baix (cotxe i roba humil), conduir per zones rurals només de dia, saber quins barris no freqüentar (a Puebla el 50%) i saber quins amics fas. Amb aquest "kit de supervivència" pots viure sense cap mena de por. I és que tot sembla molt tranquil quan vas voltant per Mèxic, però a on menys et penses, hi succeeixen els crims més atroços mai comesos. Per exemple, la fàbrica on treballa està situada al municipi de Coronango, un poblet molt tranquil i carismàtic on tothom viu en pau. Ara bé, no molt lluny de Coronango hi ha el municipi de Tenancingo (com si anessis a Peratallada, per exemple) on la majoria de les famílies es guanyen la vida amb la prostitució, no prostituint les seves dones i filles, sinó estafant noies de tot Mèxic per llavors vendre-les com a esclaves sexuals a la resta de la república o arreu del món. De fet, el 90% dels "padrotes" de tot Mèxic (els homes que

estafen i trafiquen les noies) es troben al petit municipi de Tenancingo, repeteixo, tan a prop com de Corçà a Peratallada. I d'aquestes històries a milers, però bé, aplicant el "kit de supervivència" un no ha de tenir problemes. Deixant de banda les misèries, Mèxic és una República i dins seu té 31 estats, l'equivalent a comunitats autònomes, i Puebla n'és un amb la capital del mateix nom, Puebla. L'estat de Puebla és com Catalunya, tant en habitants

com en superfície. La seva gent, els poblanos, són molt amables (més que a la resta de Mèxic). Tothom diu "buenos días" quan entren a una botiga, "provecho" si et veuen menjant a un restaurant, "salut" si esternes, "Dios le bendiga" si dones una propina, etc. Podria dir que el 99% és així. L'estat de Puebla té típics deserts amb cactus com el de Tehuacan, boscos frondosos com els de "La Sierra de Puebla", planures plenes de blat de moro com les de San José Chiapa, ciutats indígenes com la de Cantona i fins i tot volcans que van dels 4.400 als 5.500 m. De tota la diversitat paisatgística, m'agradaria destacar els volcans i "La Sierra de Puebla". Pel que fa als volcans, el Popocatepetl ("volcà fumejant" en la llengua nàhuatl) és un volcà actiu que avui en dia encara va traient fum i, de tant en tant, explosions de pedra incandescent. Tot i la seva activitat, es porta prou bé i no molesta massa als poblanos. Per altra banda, "La Sierra de Puebla" és la serralada muntanyosa que fa frontera entre el centre de Mèxic i el Golf de Mèxic, on trobem boscos frondosos plens de falgueres, plataners i plantes de cafè. L'aigua prové de l'Atlàntic i hi ha ruixats quasi cada dia, creant així multitud de rius i les seves famoses i abundants cascades. A la Sierra, gràcies a l'amabilitat de la gent poblana, és molt fàcil ser convidat per algú a casa seva i que et regalin un tastet meravellós del seu propi cafè tot explicant anècdotes del poble. Parlant d'anècdotes i explicacions, més amunt deia que "com a mínim aprendré espanyol a Mèxic", no podia estar més equivocada. A aquí no

corçanencs pel món

parlen espanyol, parlen mexicano!... o a veure si és gaire espanyola la següent frase: "¡Pinche Carro! El otro día se descompuso el clutch y hoy se me ponchó la llanta. ¡Estoy hasta la madre! ¡Lo boto ya!". Bé, bastant diferent, no? En català correcte seria. "Maleït cotxe! L'altre dia es va espatllar l'embragatge i avui es rebenta la roda. N'estic ben tip! El llenço ja!" Per tant, si vols aprendre espanyol, vés a España. I ara podríem fer un exercici d'imaginació i pensar... quin accent espanyol et deu quedar tot barrejant el català de l'Empordà i l'espanyol mexicano? Resumint: Brutal i un fart de riure. No m'entenen ni els mexicans ni els espanyols, però realment no m'importa gens, mentre no perdi, sobretot, l'accent empordanès. I per parlar de noms estranys i malsonants, ens podem endinsar en els noms gastronòmics. Va, alguns són les chalupas, enchiladas, memelas, cemitas, tamales, chilaquiles, fajitas, chapulines, chicatanas, totopos, pozole i més i més i més... (ho podeu buscar al Google). La majoria són plats quotidians, es mengen sovint, la seva base és blat de moro (òbviament) i van acompanyats amb algun tipus de carn i salsa picant. Els noms van canviant segons la preparació o la forma final, però la base d'ingredients és bastant monòtona. I per cert, són tots deliciosos. Per altra banda els chapulines i les chicatanas són insectes, els primers són saltamartins i els segons són formigues. Els hi encanten! Els mengen fregits acompanyats amb salsa picant, i encara els gaudeixen més si els posen en una quesadilla (tortilla de maiz amb quesoaxaca) tot prenent un bon pulque (primera fermentada del suc de l'agave). Personalment, menjar aquests insectes em fa bastanta repugnància... encara que, segurament els cargols (que m'encanten) encara ho són més. La meva conclusió amb el menjar mexicà ha estat de menjar, com a màxim, un platillo al mes. I hi vaig arribar després de menjar sovint aquests plats, durant més de tres mesos, amb males digestions, flatulències espectaculars i fins i tot alguns vòmits. La panxa d'un corçanenc està feta per amanides de ceba, botifarra amb seques i poca cosa més.

Del que trobo a faltar de Catalunya és primerament la família i els amics. A més, també, poder caminar tot badant pels boscos tranquils del municipi, fer jogging pels camins entre Monells i Corçà, banyar-me en el fred Mediterrani i sobretot el divertidíssim sarcasme català. Per altra banda, des d'un punt de vista professional, trobo molt a faltar el sentit d'eficiència i l'honestedat. Pel que fa a l'eficiència, els falta molta formació, o potser és la cultura, però en general no en tenen ni idea. I sobre l'honestedat, ells tenen el problema que diuen que sí a tot, a tot. És molt difícil treure un "no ho vull fer", "no ho entenc", "no estic d'acord", etc. Ells diran que sí i llavors faran el que voldran. Però bé, són problemes menors i amb una mica d'experiència queden resolts. Per la resta, no trobo a faltar gran cosa més i, tot i les seves coses, realment, són molt bona gent, molt agradables i conviure amb ells és tota una joia, sincerament. Ja per finalitzar, Mèxic és un país molt recomanable per visitar i si es segueix el "kit de supervivència" un pot anar per tot arreu tot descobrint la riquesa i varietat que té aquest magnífic racó de món. Per la meva part, tot i que a l'Empordà s'hi està molt bé, ara mateix a Mèxic també hi estic molt bé, tant personalment com professionalment. No hi ha plans per tornar. I amb la mà al cor, crec que necessito més temps, molt més temps, per acabar de perfeccionar el meu particular i malsonant "catañol", perquè, entre nosaltres, "hay para alquilar sillas".

17 de novembre

Fira de Nadal de la Comunitat de l'Església Anglicana, a la Sala Municipal, amb l'assistència de Rachel Shock, veïna de Corçà, i reverenda anglicana de la Costa Brava.

1 de desembre

Tallers del Grup de Dones de Corçà per a la Marató de TV3 i arrossada popular. Lliurament de premis del 3r Concurs de pintura ràpida de la Festa Major. 1690 € d'aportació a la Marató. Enhorabona Poble!.

13 de desembre

L'Eulàlia Esteve Torras, veïna de Corçà, va presentar el llibre "Llocs amb encant, l'encant dels llocs" editat per El Toll. Llocs amb encant, triats sense cap esquema prefixat, on destaquen, el detall i l'apreciació personal.

Desembre/gener 18-19

A meitats de desembre ja és una tradició començar les activitats de Nadal amb les quines, fer cagar el tió a la plaça, portar la carta als carters reials i anar a esperar Ses Majestats, els Reis de l'Orient.

28 de febrer

Per primera vegada a Corçà, la llar d'infants de la Bòvila i l'escola el Rodonell, varen viure juntes el Carnestoltes amb una desfilada-rua pels carrers de Corçà.

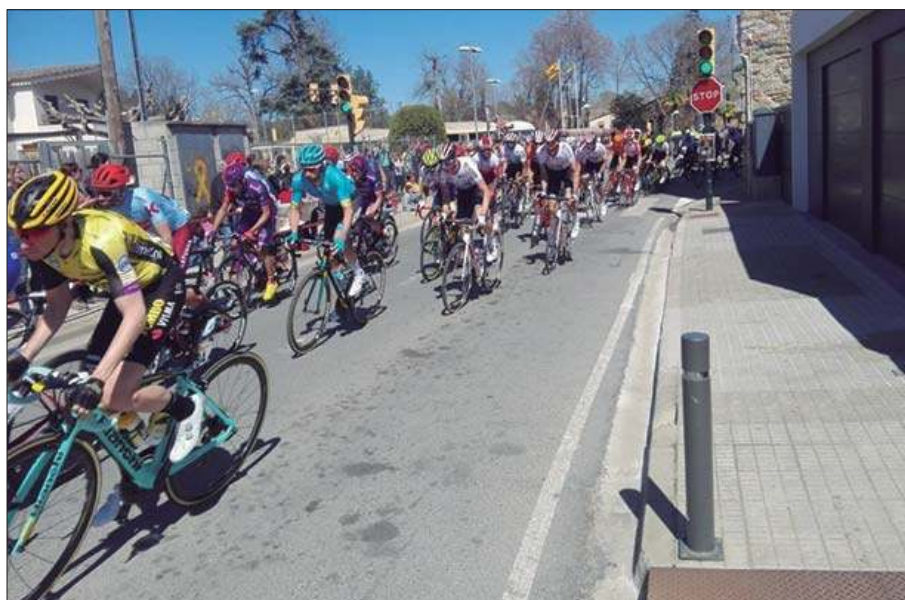

15 de març

El Grup de Dones de Corçà va preparar l'obra de teatre "Avi jove busca companyia" que es va estrenar el dia 15 de març, commemorant el dia de la Dona Treballadora.

27 de març

Etapa de la Volta Ciclista a Catalunya, al seu pas per Corçà, amb sortida a Sant Feliu de Guíxols i arribada a Vallter 2000.

dia a dia

29 de març

Visita de la Consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Teresa Jordà, acompanyada per la Directora General del Departament i la Delegada de Girona, a la Cooperativa Agrícola del Baix Empordà.

11 d'abril

Ja és un clàssic que els alumnes del segon curs de l'escola el Rodonell visitin l'Ajuntament i les seves instal·lacions. Sempre els reben l'alcaldeessa i el regidor d'Ensenyament.

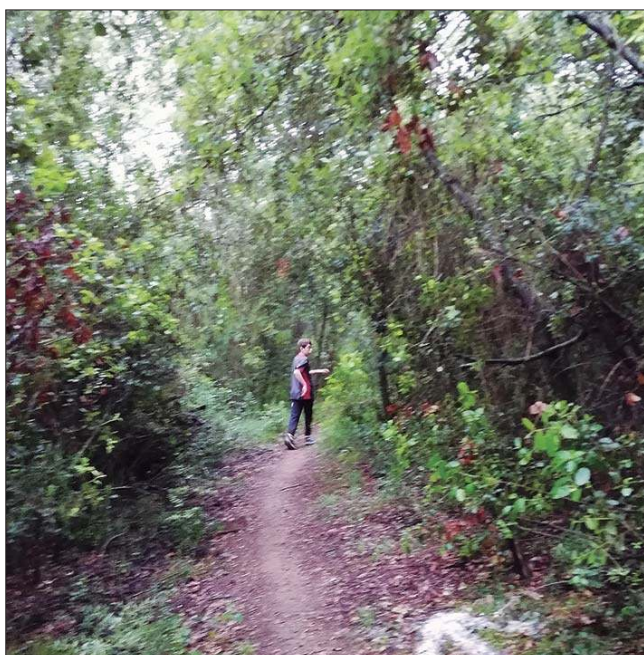

21 d'abril

Un any més, i ja en van ..., vam fer la Fira de la Mascota i l'Animal de Companyia (FIMAC). Un èxit creixent, a l'espera d'una necessària continuïtat. (Veure pags.. 14 i 15)

19 de maig

Es repetia l'èxit de la Trobada de Corals a Corçà, en l'acte del Concert de Primavera que organitzava la Coral del poble.

9 de juny

Diumenge d'activitat física i social el que van gaudir els centenars de marxaires que es van calçar les sabates per fer la Marxa del Puig Rodó.

FIMAC

9 de juliol

Trobada de casals MemOriol Canals a la pista de Casavells.

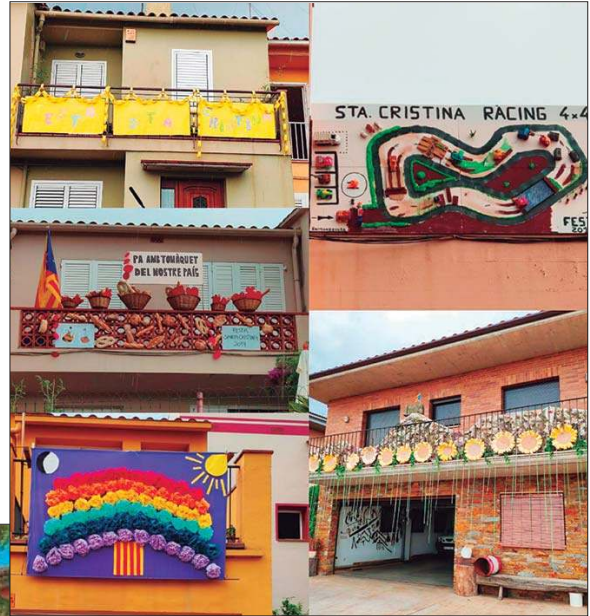
el català correcte

- Cal evitar les supressions indegudes de **HI** i de **EN**:
Volia anar al cinema, però ells no **hi** estaven d'acord.
Crida més, que no **hi** sento.
Si no teniu patates, compreu-**ne** demà.
- Convé no abusar del relatiu literari **el qual, la qual**, etc. Quan el puguem substituir, senzillament, per la forma, **que**, molt més estesa. Així, en comptes d'escriure: Són declaracions importantíssimes; **les quals** caldrà examinar detingudament, podem escriure: Són declaracions importantíssimes, **que** caldrà...
- O bé repeticions com ara **Els hi** porto el catàleg (els dos pronoms es refereixen a ells, elles, vostès), en comptes de **Els** porto el catàleg.
- La forma "algo" és un castellanisme. En català, direm o escriurem alguna cosa, quelcom o res: Vols **alguna cosa**? Vols **res** més?
- Cal evitar la repetició d'un mateix pronom al davant i al darrere del verb:

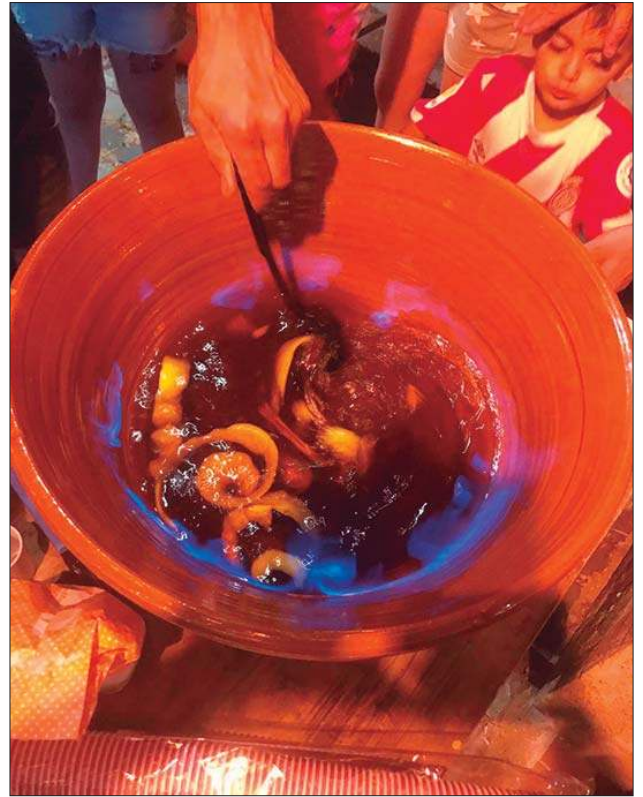
Incorrecte	Correcte
Hi vaig anar-hi	Vaig anar-hi o hi vaig anar
Ho vaig portar-ho	Vaig portar-ho o ho vaig portar
Li vaig explicar-li	Vaig explicar-li o li vaig explicar
- Així mateix, duplicar el relatiu locatiu **on** amb el pronom feble **hi** és un recurs innecessari:

Incorrecte	Correcte
És un barri on hi viu molta gent.	És un barri on viu molta gent.

festa de Santa Cristina

sopar a Cassà de Pelràs

A L'IMMA DEL CENTRE CÍVIC

Enric Frigola

Recorda els seus anys de pastora com una de les etapes més felices de la seva vida. Nascuda al mas l'Entrebanc va ser pastora des de petita pels camps del Baix Empordà durant set anys, al principi amb la seva àvia Angeleta. A munt i avall amb el ramat i els seus dos primers fills, ja que va ser mare per primera vegada als 17 anys. Després en va venir un més, en total tres nois ja emancipats que, de moment, no l'han feta àvia. De petita va haver d'aprendre a munyir les vaques, abans d'anar a escola i també a la tornada. Fins i tot té records llunyans de la transhumància que va fer amb el seu pare des de les nostres terres fins al Ripollès i la Garrotxa, o de quan dormia sota les estrelles amb el ramat de 850 ovelles i 200 cabres.

Als 12 anys el seu pare posa en marxa el restaurant l'Entrebanc, on va treballar fins als 18 anys, fins que el negoci es tanca l'any 1993 i torna a fer-se càrrec del ramat, amb l'ajuda del pare i la tieta, però ella al capdavant. Molt jove, amb dos fills i un altre, en Narcís, en camí.

Un bon dia, el pare decideix vendre's el ramat i l'Imma canvia de feina.

Treballadora al restaurant de la família durant els primers anys, al Bar Gèminis de la Bisbal, o a Can Liseu, llarg temps d'experiència que li ha permès ser una bona professional de l'hostaleria, responsable actualment del bar restaurant de la plaça 1 d'octubre.

Semblaria que estem parlant de molts i molt anys enrere (això de la ramaderia i la transhumància sona rar entre els joves d'ara) i no és així, perquè l'Imma és encara molt jove (40 i molt pocs), amb tota una vida pel davant, però també un passat gens comú. Pocs casos de dones trobaríem com el seu.

L'Imma Puigblanc va néixer a la Bisbal l'any 1974 i viu actualment a Corçà, on, des de fa tres anys, és la mestressa del Centre Cívic on passa moltes hores. La seva amabilitat, però sobre tot la seva franquesa i la seva professionalitat l'han convertida en una de les dones més populars de Corçà i rodalies. Per regentar un lloc com el que ocupa fa falta valor, empenta, empatia i amor a un ofici que ja li ve de lluny. Ocupar-se del Centre Cívic, de les vuit del matí a les quatre de la tarda, vol dir també ser la confident de moltes històries personals, que explicables o no, ella guarda amb el més absolut secretisme. "Això és com un confessorari" diu. Veure, escoltar, callar.

El Centre Cívic ha esdevingut un punt de trobada per a gent de totes les edats, gèneres i feines, mares que hi esmorzen després de deixar els seus fills a l'escola,

article

jubilats que hi troben aixopluc havent dinat, matant hores de la seva tercera edat, clients fixes al menú del dia, trobades de joves durant el cap de setmana i molts passavolants que s'aturen a fer una pausa en les seves activitats. Molta feina per una dona sola, potser massa. Però els guanys, ara per ara, no li permeten ampliar la plantilla.

La fauna i la natura continuen sent una de les grans passions, i no es perd, en el poc temps que li queda per ella mateixa, cap programa de televisió dedicat a la divulgació de la vida animal, o de fer alguna escapada a les Gavarres, que coneix detalladament des dels seus anys de ramadera. Sense deixar de banda la seva passió pels viatges, per als quals la vida fins ara li ha donat poques oportunitats de practicar. Un somni cada vegada més a prop de fer realitat si en té l'oportunitat i la salut l'acompanya.

Li agrada la feina, certament, però l'Imma té altres aspiracions, que espera assolir algun dia, però de les quals no vol parlar gaire, o gens. Són el seu secret. Considera que comença a arribar l'hora d'intentar fer allò que la criança dels fills i la feina li ho han impedit. Dona d'empenta com és, i jove encara, segur que li queda temps per emprendre el viatge cap a la seva Ítaca particular, del que, com diu la cançó, molt n'aprendrà durant la travessia.

Eficaç en la feina, amable (o dura quan cal ser-ho), tossuda, valenta, parladora (o seca quan toca).

Amb moltes llums i algun secret al cor d'una vida intensa que encara ha de donar-li moltes oportunitats.

farmàcia
carlescomas

Av. Costa Brava, 2
17121 **CORÇÀ**, GIRONA

Tel. **972 630 083**

L'Ajuntament informa

PREMI LITERARI DE CORÇÀ

La XII edició dels Premis Literaris de Corçà és la mostra de l'aposta de l'Ajuntament i el seu Regidor de Cultura a fi de promoure i estimular la llengua catalana. Com ja és tradició, el primer dissabte de juny, durant la celebració de la Nit de la Sardana es proclamen els guanyadors i se'ls lliura els premis en format taló bancari per un import de 300, 200 i 100 euros cada un d'ells.

Enguany el jurat ha considerat que mereixien ser guanyadors:

Primer Premi: Sr Carles Gonzalez Pujalte de Mataró, amb l'escrit titulat **Somiar**

Segon Premi: Sra Olga Mercader Colomer de Corçà que va escriure, **El Somriure d'un positiu.**

Tercer Premi: Sr Carles Serra Mayoral de Palafrugell, amb **Una rosa a l'asfalt**

Enhorabona!

II PREMI INSTAGRAM

Durant la diada de la Fira de la Mascota i Animal de Companyia el nucli antic de Corçà s'omple de visitants que gaudeixen de variats espectacles, descobreixen molts dels racons amb encant del poble i alguns ho plasmen en fotogràfies. D'aquesta tasca en va sorgir el Premi Instagram i ja s'ha celebrat la segona edició. El premi en les diferents categories va ser un dinar o sopar per a dues persones en un restaurant del poble. El jurat estava compost pel Sr Dani Salvà, fotògraf reconegut, Sra Sandra Camón, tinent alcalde i Sra Ma. Carme Güell, alcaldessa.

Així, el dia u de juny la tinent d'alcalde en funcions, Sandra Camón, i el regidor de cultura en funcions, Jordi Poch, varen lliurar els premis:

Premi a la millor fotografia original @evasances

Premi a la millor imatge animal @annapascualfa

Premi a la millor imatge de la Fira fira@maruisr1967

Enhorabona a tots ells!!

OBRES A LA PLAÇA DEL REBOT (primera fase)

La present actuació es proposa l'adequació dels serveis als carrers anomenats del Rebot i la plaça del mateix nom, un espai presidit per l'important fragment del mur espitllerat del Castell de Corçà, declarat BCIN en la categoria de monument històric. També s'inclou el carrer que connecta aquest sector i la plaça de la Vila, el que connecta el Rebot amb el Portal de Santa Maria i el que des del Rebot va a parar al passatge del Pont. L'arquitecte encarregat és el Sr Antoni Aguilar i el coordinador de seguretat el tècnic municipal Sr Francesc Galí.

L'obra va sortir a subhasta per un valor total de 139.077,87 euros, IVA inclòs, i s'adjuntaven millores per 15.175,41 euros.

L'empresa guanyadora en la licitació fou Construccions Narcis Matas S.L. que es va comprometre a realitzar l'obra per un total de 92.807,00 euros, IVA inclòs, incloure les millores que representaven 15.175,41 euros i proposava cinc anys de garantia.

Aquesta primera fase ha estat finançada per l'Ajuntament amb la col·laboració de la Diputació de Girona, que hi aporta 50.000 euros i tenim el compromís ferm d'una quantitat similar per a la segona fase, que ha d'estar finalitzada abans no acabi aquest any.

Cal remarcar que, per la tipologia de l'obra (nucli antic catalogat), en tot moment s'ha comptat amb l'assessorament d'un arqueòleg que n'ha fet el seguiment, així com del control de tècnics de la Delegació de Cultura de la Generalitat, de Girona.

l'Ajuntament informa

BONIFICACIONS EN IMPOSTOS: ADAPTAR HABITATGES, REHABILITACIÓ DE FAÇANES, OBRES PER INSTAL·LAR ENERGIES ALTERNATIVES

El ple del mes de gener de 2019 va aprovar una bonificació del 75% sobre la quota tributària total de l'impost per a les obres de supressió de barreres arquitectòniques, per a les obres d'adaptació d'habitatges per a persones discapacitades que superin el barem de mobilitat, per a les obres de rehabilitació de façanes i per a les obres d'instal·lació d'energies alternatives.

PLANTILLA AJUNTAMENT A GENER 2019

Relació de Llocs de Treball i Plantilla del Personal (Exercici del 2019)

Secretari-Interventor - Intervenció. Dedicació: 75 %.

Tècnic d'Administració General. Dedicació 100 %.

Arquitecte Tècnic Ajuntament de Corçà. Dedicació: 30 %.

Administratiu d'Administració General superior. Dedicació: 100 %.

Administratiu d'Administració General superior. Dedicació: 30 %.

Dinamitzador Cultural Relació jurídica. Dedicació: 60 %.

Subaltern d'Administració General Relació jurídica: Dedicació: 100 %.

Peó de Brigada - 1. Dedicació: 100 %.

Peó de Brigada - 2. Dedicació: 100 %.

Monitor Gent Gran i Sanitat. Dedicació: 35 %.

Denominació: Netejador - 1. Dedicació: 100 %.

Netejador - 2. Dedicació: 100 %.

Netejador - 3-Dedicació : 100%

En els moments de redactar aquestes línies una de les treballadores municipals s'ha jubilat, l'Imma Piedra Repullo. Molta sort Imma en els anys propers, salut i moltes gràcies per la dedicació al poble de Corçà durant tots aquets anys.

PRESSUPOST MUNICIPAL . INVERSIONS 2019

Vialitat (Reurbanització nucli Antic Corçà)	100.000,00 €
Vialitat (Urbanització plaça Església Casavells)	50.000,00 €
Vialitat (Escala carrers d'Ausies March - Pompeu Fabra	35.000,00 €
Vialitat (Vorera carrer Major)	30.000,00 €
Vialitat (Mur carrer Carne- arrer Catalunya)	12.000,00 €
Vialitat (Senyalització Informativa)	10.000,00 €
Sala Polivalent (Urbanització accessos: segona fase).....	20.000,00 €
Camins (plaça Cassà de Pelràs)	20.000,00 €
Reforma Parcs Infantils (Casavells i plaça Sardana)	15.000,00 €
Construcció deixalleria	10.000,00 €
Reforma cementiris	30.000,00 €
Reforma Pista Polivalent	20.000,00 €
Sala Polivalent (Mobiliari i Aparells)	15.000,00 €
Casa Consistorial (Ordinadors).....	5.000,00 €
Altres Inversions Diverses	42.500,00 €
Amortització Préstec Sector Privat	50.500,00 €

JUTJAT DE PAU DE CORÇÀ

Passat el termini hàbil de presentar sol·licituds com a Jutge de Pau, atès que aquesta Corporació considera que Pere Plaja Salvadó, Jutge de Pau Titular de Corçà en funcions, i Maria Concepció Trafach Bonmatí, Jutgessa de Pau Substituta de Corçà en funcions, han exercit les seves atribucions de forma exemplar; s'acorda proposar a la Comissió de

L'Ajuntament informa

la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el nomenament de Pere Plaja Salvadó com a Jutge de Pau Titular de Corçà i de Maria Concepció Trafach Bonmatí com a Jutgessa de Pau Substituta.

NOUS NOMS DE CARRER: Passatge de l'Hospital i Portal Santa Maria

Al nucli antic de Corçà hi ha dos carrers que no tenen nom. Consultats els antecedents històrics dels indrets l'Ajuntament va acordar que el carrer situat entre l'extrem nord-est de la plaça del Rebot i el carrer Major es digui "Portal de Santa Maria" i que el carrer situat entre el carrer del Rebot i el passatge del Pont passi a anomenar-se "Passatge de l'Hospital". El nom del primer carrer és evident per la proximitat al portal de Santa Maria, el segon vol recordar que a l'entorn proper hi havia un petit hospital de poble.

FIBRA ÒPTICA A CORÇÀ

El mes de gener es signava el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Corçà i l'empresa ADAMO per compartir l'ús d'infraestructures de telecomunicacions i el desplegament d'una xarxa de fibra òptica en el municipi de Corçà.

A primers del mes de maig l'Ajuntament i l'empresa ADAMO varen informar del desplegament en una acte que va tenir lloc a la Sala Municipal.

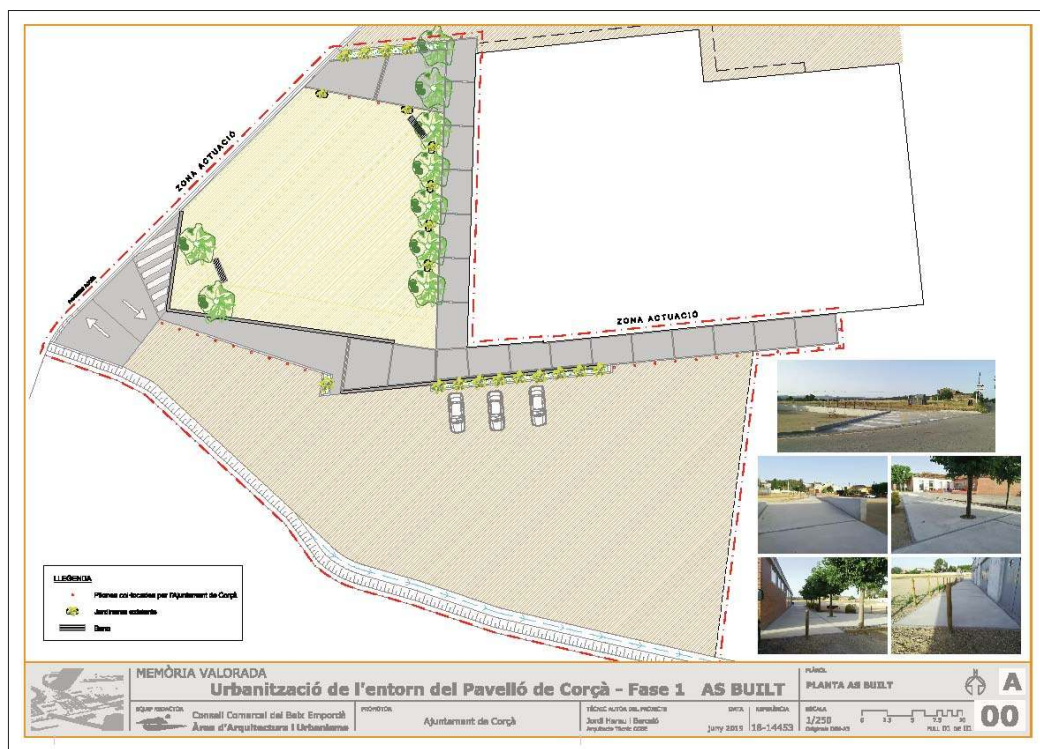
URBANITZACIÓ ACCESSOS DE LA SALA MUNICIPAL

Dignificar i millorar l'entorn de la Sala Municipal és un dels objectius que es proposa quan el consistori encarrega el projecte tècnic de les obres "Urbanització dels Accessos a la Sala Municipal", a l'arquitecte tècnic Sr Jordi Hereu Barceló. Es plantegen les obres per a condicionar els espais exteriors del pavelló municipal, per tal d'ordenar i adequar els recorreguts i zones d'estacionament i estada que envolten l'equipament, i que actualment no estan en bon estat a causa de la degradació de l'espai com a conseqüència de l'acumulació d'aigües quan plou. Pressupost d'execució per contracte IVA inclòs, 55.208,14 €

Durant el termini hàbil es varen presentar un total de cinc proposicions per part dels licitadors següents: Pere Giralt Sagrera SA, Obres i Construccions Germans Cruz NG 2012 SL, Construccions Narcís Matas SL, Salvador Serra SA i Massachs Obres i Paisatge SLU.

Examinades les ofertes es va adjudicar l'obra a Construccions Narcís Matas SL per 47.950,00 euros i millora de 5.520,80 euros.

Aquesta actuació ha estat finançada per l'Ajuntament de Corçà i la Diputació de Girona.

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA DE CASAVELLS.

Com s'ha informat en números anteriors, l'Ajuntament de Corçà va arribar a un acord amb el Bisbat de Girona pel qual es cedia al municipi una part de l'hort-jardí corresponent a la rectoria, i que les obres havien de ser executades pel mateix Bisbat. Comprovada la nova paret es va detectar una diferència entre l'obra realitzada i la senyalització que s'havia marcat inicialment.

Cal assenyalar correctament el replanteig inicial i, si cal, els nous límits. Després acabar l'estudi que ha iniciat l'arquitecte Antoni Aguilar per dignificar l'indret, millorar l'entorn i adequar-lo per poder contemplar l'absis de l'església. Al pressupost municipal d'aquest any hi ha assignada una partida de 50.000 euros.

TARGETA PER A LA DEIXALLERIA I LA PISTA DE CASAVELLS.

Finalment s'han repartit les targetes per accedir a la deixalleria municipal. Cal recordar que la deixalleria és operativa de vuit del matí a nou del vespre i que el mes de maig es va contractar el mateix sistema d'obertura per la pista de Casavells.

l'Ajuntament informa

INFORMACIÓ PORTA PORTA

Evolució recollida selectiva any 2019						
Mes	Orgànica	Paper i cartró	Envasos	Vidre	Rebuig	Percentatge recuperació
Gener	9.820	3.860	4.480	6.540	4.120	85,7%
Febrer	8.540	3.440	3.860	5.000	5.120	80,28%
Març	10.300	3.320	3.980	5.280	5.720	80%
Abril	13.700	4.300	5.100	4.620	2.880	90,59%
Maig	13.460	4.707,20	4.600	5.540	3.260	89,67%
TOTAL	55.820	19.627,20	22.020	26.980	21.100	

Enhorabona a tots els veïns i veïnes que ho fan possible

COMPRA NOVA FURGONETA

A principis del mes de gener el municipi disposava de la nova furgoneta. Es varen valorar les propostions presentades per les marques comercials Citroen, Nissan, Opel i Renault, i l'única oferta que complia les característiques tècniques mínimes exigides pel Consistori era la presentada pel distribuïdor oficial de la marca comercial Citroën. L'Ajuntament va adquirir un vehicle tipus furgoneta, Jumpy Talla M BlueHDi 120 6v, amb l'opció pack obra, a la societat mercantil Garatge Andreu SAU, distribuïdor oficial de la marca.

VISITA SR. DELEGAT D'ENSENYAMENT MARTÍ FONOLLERES

Aquesta primavera el Sr Martí Fonolleres, Delegat d'Ensenyament, ha tornat a visitar Corçà. La seva proposta era la construcció d'un Institut-Escola al nostre municipi que atendria, a més dels alumnes de Corçà, un petit grup de nens i nenes que es desplaçarien d'alguns pobles veïns. A la reunió hi eren presents la Sra Carina Aragonés Miquel i la Sra Silvia Vicens Jou, directora i cap d'estudis de l'Escola el Rodonell, respectivament, i per part de l'Ajuntament en Sergi Darder, regidor d'Ensenyament, Sandra Camón, tinent d'alcalde i regidora d'Obres, i l'alcalde Ma. Carme Güell.

Els representants municipals varen reiterar l'oferta de cofinançament de l'edifici per tal que el nou equipament sigui una realitat ben aviat.

El Delegat d'Ensenyament va emplaçar-nos a una nova reunió el mes de juny després que cada una de les parts fes les consultes oportunes.

L'equip de govern va insistir en la necessitat de l'escola, i el que representa tenir els alumnes repartits en cinc espais escampats pel nucli urbà. Igualment varen expressar la molt bona acollida d'un Institut-Escola per al municipi.

ELS ALUMNES DEL SEGON CURS DE PRIMÀRIA VISITEN L'AJUNTAMENT.

Com és habitual els alumnes de segon curs de primària, acompanyats de la seva professora tutora, visiten l'Ajuntament. L'alcaldesa, Ma. Carme Güell, els acompanya per les instal·lacions i, a la sala de plens, els explica quines són les tasques de cada regidor. Els nens i nenes porten anotades tot un seguit de qüestions que fan referència al funcionament i també a les seves demandes en relació al poble. Aquest any han estat molt interessats per temes de via pública. L'alcaldesa comenta totes les qüestions, aclareix dubtes i pren nota de les demandes per poder-los complaure si és possible.

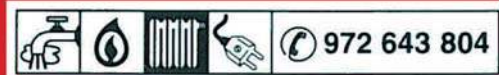
VISITA DE LA CONSELLERA SRA. TERESA JORDÀ ROURA.

La tarda del 29 de març va visitar el municipi la Consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Sra Teresa Jordà, acompanyada per la Directora General del Departament, Elisenda Guillaumes, i la Delegada de Girona, Elisabet Sanchez. Durant la visita es va interessar pel municipi, i per les perspectives de l'agricultura i ramaderia a casa nostra fent especial menció a les dones ramaderes. Ja a la porta de l'Ajuntament, a la plaça de la Vila, va parlar amb diferents veïns sobretot de les dificultats del petit comerç en determinats nuclis antics. Més tard, es va traslladar a la Cooperativa Agrícola del Baix Empordà situada al polígon industrial del nostre municipi on va tenir lloc una reunió de treball amb representats d'aquesta entitat.

INSTAL·LACIONS

Bahil

C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà

entrevista

Ma DOLORS ALSINA COLL

Carme Garriga

Nascuda a Anglès l'any 1974, però amb 2 anys es desplaça amb la família a Sant Feliu de Guíxols, on creix fins iniciar els estudis universitaris.

- **Estudis:**

- Llicenciada en Medicina i Cirurgia, Especialista via MIR en Medicina de l'Educació Física i de l'Esport, any 2006 (UAB)
- Certificació en Medicina de Urgencias y Emergencias, any 2010. Sociedad Española de Medicina de Urgencias y Emergencias (SEMES)
- Instructora i Directora de Cursos de SVB + DEA pel Consell Català de Ressucitació (CCR) - European Resuscitation Council (ERC)
- Màster en Emergències Extrahospitalàries, any 2011-2012 (UAB)
- Curs d'Habilitats Directives per a Comandaments Intermedis, any 2014 (UdG)
- Màster Aplicat de Qualitat Assistencial (MACA), Expert en Qualitat Assistencial i Seguretat Clínica (Q1); i Expert en Qualitat Centrada en les Persones (Q2), any 2016-2017 (UB)

- **Professió:**

- Metgessa d'urgències en Atenció Continuada Urgent del ABS Sant Feliu de Guíxols
- Metgessa d'Emergències en el Vehicle d'Intervenció Ràpida (VIR) del SEM, Hospital de Palamós - La Bisbal d'Empordà.
- Metgessa especialista via MIR en Medicina de l'Educació Física i de l'Esport

- **Actualitat, segons ordre de prioritats:**

- Mare de la Berta i en Joan
- Gaudir del privilegi de treballar en la feina que m'agrada: urgències i emergències
- Transmetre informació i formació col·laborant en docència: en Departament de Formació del Servei Atenció Primària Girona, en el Màster d'Emergències i Urgències (UdGi), en formació extrahospitalària de Residents en Formació (Hospital de Palamós), i en el Col·legi d'Infermeria de Girona.

Per què vas decidir estudiar Medicina

Va ser una casualitat.... Estava cursant estudis de COU i vaig haver d'anar a la consulta del Dr. Sala, de Sant Feliu de Guíxols, per unes angines. Mentre em visitava em va preguntar: I tu què vols estudiar? Li vaig explicar la meua branca sanitària: infermeria, medicina o veterinària. La seva resposta va ser clara: "si tens cervell i constància, fes Medicina. Tan sols prova-ho, i si no t'agrada sempre pots escollir una altre carrera". I li vaig fer cas.

Com vas decidir formar part de les urgències

Mentre estudiava la Llicenciatura, treballava en una Farmàcia i vaig agafar molta experiència del contacte amb el pacient, les seves patologies i els seus tractaments, diferenciant els aguts dels crònics. Vaig fer el MIR per cursar Especialitat i em tocava anar a Oviedo a fer Medicina de Família o bé fer l'especialitat de Medicina de l'Educació Física i l'Esport a l'Hospital Clínic de BCN.

Per situació familiar i econòmica vaig optar per la segona opció, que a més em permetia continuar formant-me i treballar a urgències.

Des de llavors continuo creixent com a professional d'una especialitat (la Medicina d'Urgències) que a d'altres països està reconeguda i, en canvi, a l'estat Espanyol encara no és així. Permeteu-me la meua opinió reivindicativa: fixa't la importància de la feina dels professionals d'urgències i emergències per a resoldre situacions i demandes dels pacients que, en ocasions, els hi va la vida; però en canvi no existim com a Especialitat reconeguda segons el Ministerio. En fi, seguim creixent, formant-nos i lluitant per el nostre reconeixement.

De què parlem quan diem urgència o emergència mèdica?

Segons la definició de l'OMS:

- Urgència és l'aparició casual, a qualsevol lloc o activitat, d'un problema d'origen divers i gravetat variable que generi consciència de necessitat immediata d'atenció per part de l'individu que el pateix o la seva família
- Emergència és aquella situació urgent que posa en perill immediat la vida del pacient o la funció d'un òrgan.

Quines són les urgències que has d'atendre i amb quins mitjans?

✓ Al SEM atenem emergències que necessiten assistència especialitzada immediata. En el nostre territori disposem de:

- Mitjans terrestres: USVB Unitat de Suport Vital Bàsic: dos Tècnics en Emergències Sanitàries TES
VIR (vehicle d'intervenció ràpida): Metge + TES
USVAi (Unitat de Suport Vital Avançat amb infermeria): Infermer + TES
- Mitjà aeri: Helicòpter medicalitzat, amb Metge + Infermer + Pilot + Copilot

Qui fa el cribatge de l'activació d'una ambulància de SVB (ambulància convencional) vs unitat medicalitzada terrestre (VIR ó USVAi) o aèrea (helicòpter medicalitzat) és la Central de Coordinació Sanitària CECOS del SEM, segons la informació rebuda de l'usuari que fa la trucada.

✓ A l'Ambulatori de Sant Feliu de Guíxols treballo en atenció continuada a partir de 20h entre setmana i guàrdies de 24h en caps de setmana. Treballem Metge + Infermer + Auxiliar Administratiu. Atenem tant urgències com emergències, ja que és un centre no proper a un hospital. Visitem consultes menys urgents i consultes urgents al mateix centre, establint prioritat de visita segons un triatge de gravetat. També visitem consultes a domicili, sobretot de pacients en Atenció Domiciliària que no es poden desplaçar al centre. Per últim, també atenem emergències fora del centre (alertats pel 061), acompanyats de Policia Local/Mossos d'Esquadra i/o ambulància SVB, treballant en la primera assistència fins l'arribada de la unitat medicalitzada.

Com és un dia qualsevol a urgències?

Al VIR (SEM) atenem emergències quan la Central de Coordinació ens activa. En estones que no estem de servei treballem en rutines basades en Seguretat Clínica i Seguretat del Pacient: revisió de material i vehicle (check-list), formació continuada basada en simulacions (entrenament), sobretot quan tenim Resident en formació; i revisió de punts de millora de situacions on hem intervingut (Debriefing). Parlem i ens comuniquem molt per tal d'estar operatius físicament i mentalment per atendre situacions difícils. Treballem en equip, i cadascun de nosaltres té una tasca important dins l'equip. Tots parlem en el mateix llenguatge per establir un únic canal de comunicació que facilita l'atenció centrada en el pacient per part de tots els sanitaris que intervenim (metge, infermer, TES).

A l'ambulatori les consultes dels usuaris són més freqüents i per sort, la majoria de vegades, de menor gravetat. També seguim unes rutines de treball en equip; però per el volum de consultes, la gestió del temps és diferent que al SEM. A més, aquest volum de consultes és molt oscil·lant fent que es multipliqui en període estival (és un ambulatori de costa) i també augmenti en període gripal.

I una nit? És molt diferent?

UUff, la nit és una altra història. El ritme circadià afecta molt a les persones i comportaments. De nit es viuen situacions que en ocasions s'engloben en una altra dimensió.

Què podem fer davant una situació d'emergència?

El primer sempre és protegir-nos. Si estem en un accident o situació de perill per a nosaltres i/o una víctima, primer ens hem de protegir nosaltres mateixos (senyalitzant o posant-nos en lloc segur): sinó hi hauran dues víctimes.

En segon lloc alertar al 112: si ens trobem en un accident, no només necessitarem una ambulància, sinó que també necessitarem que Mossos reguli el trànsit, i també, potser, l'ajuda de Bombers. Qui coordina tots aquests recursos és el 112.

Per últim, socórrer: ajudar a la víctima si hem fet bé els dos passos anteriors.

En medicina, el millor és la prevenció?

Si, i jo hi afegiria la formació en primers auxilis des de ben petits. A d'altres països aquesta formació és considerada com a dada curricular dins el període formatiu dels alumnes. A les escoles catalanes es fan formacions aïllades en primers auxilis, i algunes formacions coordinades amb el Consell Català de Ressuscitació (aprovades per la Generalitat), però caldria que fos per normativa.

Què recomanaries a la gent per poder millorar el servei d'urgències?

Seny, sentit comú i respecte, tant per als malalts com per als professionals.

I per últim, el nostre municipi té una bona salut?

És difícil de respondre objectivament perquè no dispo de dades numèriques. El municipi disposa d'una xarxa de consultoris locals i un centre de referència (ABS la Bisbal), amb uns professionals que hi dediquen moltes hores i esforç per fer bé la seva feina.

Però més que la salut física del municipi, em preocupa la salut emocional de la població. Penso que si aprenem a cuidar-nos més, a gestionar millor les nostres emocions i sobretot a aprendre uns hàbits i rutines saludables, segur que gaudirem de bona salut. Per assolir-ho, reitero amb fermesa l'aprenentatge des de la infància i adolescència, amb la implicació de tots els intervinents: família, escola, ajuntament i entitats socials. Tampoc hem d'oblidar la salut de la població treballadora, que necessita d'altres opcions per gaudir fora de la feina. Per últim i no menys important, la salut emocional dels nostres avis, amb unes altres rutines i necessitats on cal estar presents per millorar la seva qualitat de vida.

És responsabilitat de tots vetllar per la nostra salut i per la de qui ens envolta. Només ens calen petits objectius i ganes de fer-los realitat. Si ens prenem un minut per respirar i pensar, veurem que disposem d'un munt d'oportunitats de millora: les hem de viure i gaudir.

sabíeu que...

- ✓ Fa uns 70 anys, a l'actual número 10 del carrer Sant Sebastià de Corçà hi havia una barberia?

El barber era en "Pito" Vilosa i el seu ajudant de caps de setmana era en Josep Garriga, veí del carrer.

les entitats parlen...

L'ESCOLA EL RODONELL

Il·lusió, organització, compromís, esforç, solidaritat, treball en equip, nervis, camins, calor, caminada, somriures i més somriures...

Una llarga tirallonga de paraules ens venen al cap quan pensem en la Marxa Solidària que aquest curs 2018-19 va organitzar l'Escola El Rodonell, a través de la Comissió de Delegats.

I és que, com cada any, des de l'escola volíem col·laborar amb una ONG. La Comissió de Delegats va pensar que seria bonic poder-ho fer amb les pallasses de l'Hospital de Palamós, les "Tirita Clown".

Una vegada decidida la ONG calia triar quina activitat podíem organitzar per recollir diners. La proposta va ser la d'organitzar una Marxa Solidària coincidint amb la Festa de Fi de Curs.

La idea va agradar molt i, de seguida, vam posar fil a l'agulla. Què calia fer?

- Posar-nos en contacte amb la ONG.
- Pensar la ruta.
- Pensar en gent del poble que ens pogués ajudar.
- Buscar col·laboradors.
- Preparar els cartells.
- Anar a inspeccionar la proposta de ruta.
- Pensar en els avituallaments.
- Marcar la ruta definitiva
- ...

No va ser fàcil, però ho vam tenir tot a punt per al gran dia. *Hi haurà gent?, el nostre lema "Caminar fa somriure" tindrà bona resposta?, haurem encertat la ruta?..* Un munt de dubtes i molts de nervis abans de començar.

Arriba el gran dia i el gran moment. Les pallasses de "Tirita Clown" fan el tret de sortida. Hi ha gent de totes les edats, caminant, corrent, saltant... Quin ambient tan bonic!. A l'arribada nassos de pallasso per totes bandes, somriures a dojo...

Els **somriures...**, el millor regal per als organitzadors després de tot l'esforç i el millor regal que les pallasses de "Tirita Clown" podran fer arribar a un munt d'infants gràcies al granet de sorra que, entre tots, hi haurem posat.

Vam poder recollir 846 €. Moltes gràcies a tots!

les entitats parlen...

LLAR D'INFANTS LA BÒBILA

Una llar de somni, per no tallar les ales

Ha acabat un nou curs, i a les portes de començar-ne el sisè curs sencer volem agrair a les famílies que han confiat en nosaltres per tenir cura i educar al seu fill/a.

Sempre hem apel·lat a uns valors educatius que posen èmfasi en el respecte, l'educació compartida, el treball en equip i col·laboratiu... Un treball pedagògic que ens ajuda a vetllar per una millor societat, lliure d'estigmes i estereotips, on la persona és al centre de tot el procés i és per això que els infants que vénen cada dia a la Llar d'Infants La Bòbila, de Corçà, són considerats persones en el sentit més ampli de la paraula.

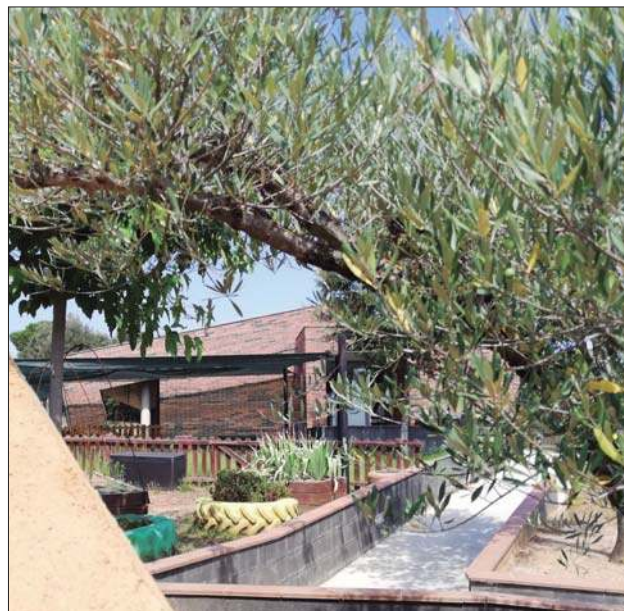
Considerem que durant els primers tres anys de vida és quan adquirim i aprenem més. Mai més tornarem a aprendre tantes coses com en aquests primers tres anys: a respirar, a plorar, a riure, a gatejar, a caminar, a córrer, a controlar els esfínters, a succionar, a menjar, a agafar coses, a comunicar-nos gestualment, a parlar... Després ho perfeccionem, i ampliem. Però mai més tornem a aprendre totes les coses més bàsiques del nostre fet social.

El nostre equip educatiu ho té clar i dona el 200% per garantir el benestar i potenciar totes les competències dels nens i nenes de l'escola.

El treball simbòlic, interaules, el treball per projectes, el joc de rol, imaginar històries i estirar-les fins a les darreres conseqüències..., com la balena que vam pintar per donar la benvinguda a l'estiu, un estiu de casal, de calor i de molts jocs d'aigua!

PLACES DISPONIBLES PEL CURS 2019/2020!

Si vols més informació contacta'ns a gebre@gebre.cat

CORAL DE CORÇÀ

Moisès Puig

Aquesta vegada l'article serà fàcil, "l'he copiat". No del tot, però em facilitarà l'escrit més endavant.

Som a la primavera/estiu, hem deixat enrera el cicle nadalenc fa mesos i hem anat preparant el tradicional Concert de Primavera que vam celebrar el diumenge 19 de maig a l'església, amb la companyia de les corals convidades, Sta. Margarida de Quart - Llambilles, la Coral Tramuntana de Palamós i nosaltres, la Coral de Corçà com a amfitriona. Va sortir bé, amb majúscules, tant per l'assistència de públic com pel repertori molt variat i distès.

Ara ve la part "copiada", però escollint i abreujant els fragments. Llegint un diari, que potser heu repassat, em va cridar l'atenció un article que val la pena pel seu contingut. A part del premi que representa per a la guardonada, la Sra. Montserrat Cadevall (Presidenta de la Federació Catalana d'entitats Corals), va recollir el passat mes de maig la Creu de Sant Jordi, un reconeixement als prop de 30.000 cantaires i 520 corals que agrupa la federació, però resumint el text ressaltaria les següents paraules que afavoreixen a totes les corals: *"nosaltres també som més que un club, impliquem molta més gent de la que sembla. Diu, és evident que no tothom pot cantar a tot arreu perquè ni té veu ni coneixements, però tothom hauria de cantar d'alguna manera. Continua dient, té beneficis físics tant en l'àmbit de saber respirar i de bona posició de la veu com en l'àmbit psíquic. Pots estar cansat i després de cantar acabes perfectament, va molt bé per a la memòria. Hi ha el vessant educatiu, el gran valor*

les entitats parlen...

de relacionar-se... Pots conviure amb gent de totes les edats i cultures. En una coral tots hi som necessaris però ningú és imprescindible i una vegada barrejat tot això i més, al final, el petit miracle és que surt una cançó".

Com podeu veure em podria estendre molt més, però creieu-me, va molt bé cantar, desenvolupa la sensibilitat de les persones i és una tasca per defensar el país, la cultura i la llengua.

TASTET D'HISTÒRIA

Ma. Carme Guell Parnau

Corrien els anys 60, l'economia i la societat catalana vivien moments de transformació. Era temps de la liberalització del comerç, del restabliment del mercat lliure de divises, creixement de la indústria catalana i expansió urbanística, sovint sense massa planificació. Als Estats Units s'inicia el moviment hippie; a Espanya, en Franco nomena Juan Carlos com a successor; la Masiel guanya Eurovisió amb el La, la, la; l'home arriba a La Lluna i a les nostres terres s'escolta el primer disc de La Trinca.

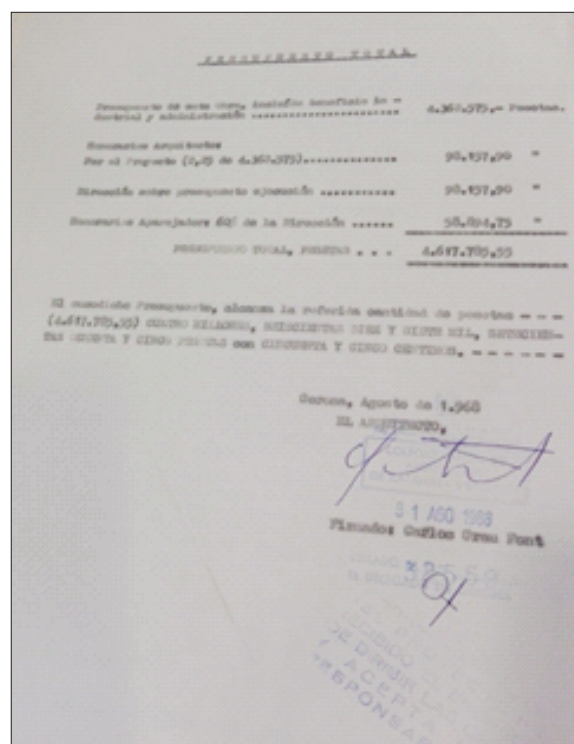
A Corçà, l'expansió urbanística comença durant la dècada anterior. Entrats els anys 50, el consistori encapçalat per Josep Peiró Font compra per 10.930 pessetes el solar anomenat "dels tres corns" a Cecilio Granada. El paleta Fernando Figueres va rebre l'encàrrec de construir-hi dues "casas protegides" per als mestres, que amb el temps s'han destinat als edificis del Punt de Trobada, de Correus i del Centre Cívic.

Els primers anys de la dècada dels 60 sovint sentim a parlar de les *viviendas subvecionadas* i de la manca d'habitatge a la zona. L'any 1966, l'alcalde Robert Gelabert Pons signa finalment la compra de 5.780 m² de terreny, propietat de Celicio Granada, per a la construcció de nous habitatges. El secretari municipal era en Josep Maria Ferran. El projecte feia anys que apareixia als escrits de l'Ajuntament. Segons els seus propis documents, ara tira endavant aquesta iniciativa motivat per "*la escasez de viviendas en esta zona industrial, debido a la inmigración y a la renovación de casas antiguas y mal conservadas que aconsejan nuevas construcciones más adecuadas a los tiempos actuales*".

El juny de l'any 1969, les màquines comencen a terraplenar el terreny tot marcant tres carrers, tots ells amb vorera. El principal s'asfaltarà, mentre els altres dos *se dejarán en tierra y arena para una ulterior acción*. Això sí, tots els carrers tindran enllumenat i arbres. A més a més, hi haurà una plaça.

Així s'iniciava la construcció de les primeres trenta cinc cases que conformen avui dia part del veïnat de Santa Cristina, amb els carrers Catalunya, Unió, Gavarrers i la plaça Robert Gelabert. El projecte, seguint les directrius del Patronato Provincial de la Vivienda, va ser redactat i dirigit per l'arquitecte Carlos Grau Font i l'aparellador Jaume Llenas Llenas. L'empresa que es va fer càrrec de l'obra va ser Construccions Asturiana S.A., amb sucursal a Girona. Per cada certificació d'obra calia deduir un 2% del pressupost que s'aportava a manera de *donatiu* al Patronato Provincial de la Vivienda.

Segons la Memòria de Construcció redactada per l'arquitecte anomenat anteriorment, el total de l'obra pujava a 4.362.575 pessetes (1). A aquesta quantitat s'hi havien de sumar 159.504,25 pessetes que corresponien als seus honoraris pel redactat del projecte i per la direcció de l'obra, 94.804 pessetes d'honoraris de l'aparellador pels treballs i 140.000 pessetes de despeses generals, més la compra del terreny. El termini d'execució calculat va ser

de 18 mesos des de l'inici de l'obra i els documents són segellats el 31 d'agost de 1968. Deu mesos més tard, el 19 de juny de 1969, les màquines comencen a terraplenar el terreny segons va anotar en una llibreta Carme Vigo Bènia.

Cada immoble tenia 76,43 m² construïts amb mòduls pati-casa-pati, menjador-sala d'estar, cuina, dormitori i patis a la planta baixa i tres dormitoris, terrassa i bany al pis superior. Segons el pressupost podem resseguir el tipus de construcció de l'època

en aquest tipus d'habitages: *tabique exterior de humedades, tabique interior de 1/4 hueco de separación, pavimento de mosaico, lavabo de pared "Roca" (1.460 ptas unitat), plato de ducha (1.150 ptas), persiana de librillo en balcón de dos hojas a 2.870 ptas cada una, farolas con lámpara de vapor de mercurio (5.350 ptas)*. Al preu del contracte dels nous veïns amb l'Institut Provincial de la Vivienda era de 213.818 pessetes i no incloïa el valor dels terrenys ni les despeses inicials de promoció. Els garatges es varen construir uns mesos més tard en una parcel·la de 1242 m² comprada també al senyor Cecilio Granada Lazcano a 100 pessetes el m².

Les cases varen estar finalitzades la primavera de l'any 1971. Al mes de maig es feia el lliurament de les claus amb la firma de contracte i la corresponent hipoteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis amb un interès del 7% i amb un termini de 15 anys.

Durant els primers anys no hi havia cap botiga al veïnat i tothom anava "a baix el poble" a comprar a ca la Marina, a can Siso, ca la Maria o bé es traslladaven a la Bisbal, sobretot els dies de mercat fins que el jove Albert Darder va obrir el supermercat al carrer

Marina. Als inicis, per no tenir, ni els carrers tenien nom. Varen ser els mateixos veïns els qui, d'acord amb l'Ajuntament, varen batejar-los. En Pitu Darder va posar nom al carrer Catalunya, en Jordi Mercè al carrer Unió i en Moisès Camps va proposar el nom per al carrer Gavarres.

La urbanització es va estendre pels terrenys de Cecilio Granada, i així doncs l'abril de 1971 ja es varen projectar i construir 46 habitatges més en els 7618 m² que també eren de la seva propietat. El pressupost del contracte va ser de 15.347.689,30 pessetes i l'encàrrec, sempre sota el vistiplau del Patronato Provincial de la Vivienda, va recaure sobre la mateixa empresa, arquitecte i aparellador que varen construir el primer grup de cases. Això sí, la tipologia de les cases era diferent, més grans i garatge adossat. (2)(3)

Ja el veïnat havia crescut i l'any 1975 es va crear una junta de veïns constituïda per Rosendo Noguer, Pedro Poch, Ramón Sabater, Juan Dalmau, Vicente Soler, Ramon Olivares, i Salvador Palau. Segons alguns veïns a més de vigilar per la millora i conservació del veïnat també varen ser els responsables de donar nom a diferents carrers, batejant-los amb el nom de la seva parella: Rosendo Noguer va proposar el nom de carrer del Carme per ser el de la seva senyora; Ramón Sabater i Joan Dalmau varen suggerir de batejar el carrer de les Roses i de Montserrat pel mateix motiu, Salvador Palau va demanar el nom del carrer Girona on vivia, ja que la majoria de veïns eren de la capital de província, Pedro Poch, que vivia al carrer del Carme, va plantejar el nom de Marina pel vial que de la carretera de Monells entra cap al veïnat. Marina era el nom de la seva parella i la casa on vivien l'anomenava Villa Marina.

Més endavant i ja inaugurat el grup de dotze cases més al costat dels garatges es va donar nom al carrer Núria (la Núria Hereu era la primera nena nascuda al carrer), i, el carrer Garbí es va anomenar així perquè a uns dels veïns li agradaven els noms de vents.

Cal tancar l'escrit amb l'agraïment a molts dels veïns que m'han ajudat en aquest escrit: Moisés Puig, Dolors Barceló, Joan Dalmau i Rosa Comas.

(1) Arxiu Comarcal del Baix Empordà Capsa 121. Registre del Col·legi d'Arquitectes de Girona.

(2) Arxiu Comarcal del Baix Empordà Capsa 121-120

(3) Arxiu Comarcal Baix Empordà: Llibre Actes Ajuntament de Corçà

(4) Documentació gràfica: Arxiu Provincial Girona.

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

recepta

MITJANA DE VEDELLA AL FORN

Francesc Pacheco

Dificultat: fàcil.

Temps: 1 hora

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES:

- * 2 cebes grosses
- * 1 llauna de pebrots del «piquillo» (3 per tros de carn)
- * 4 talls de mitjana (entrecot, filet, llom....) de vedella
- * Parmesà ratllat (100-150 grs.)
- * 4 o 5 cullerades d'oli d'oliva
- * Sal i pebre

Com ho fem?

PREPARACIÓ:

En una paella hi tirem l'oli. Quan aquest sigui calent, hi afegim les cebes tallades a rodanxes i sofregim.....

Quan la ceba estigui ben tova, la traiem i la reservem.

Ara fem el mateix amb els pebrots del piquillo (jo els obro, com llençolets) i els separem. Seguidament, podem desengreixar la paella deixant l'oli just, o no....com vulgueu.

Salpebrem la carn i la segellem a la paella, perquè no perdi els sucs quan la posem al forn.

COCCIÓ:

En una plata de forn, fem un llit amb la ceba i el pebrot que hem elaborat prèviament, i hi posem la carn a sobre.

Ho rematem amb el parmesà ratllat, pel damunt de la carn.

Enfornem per gratinar el formatge.

A casa, poso el forn conjuntament amb el gratinador, i la plata la col·loco a la posició de dalt de tot, així el formatge es desfà de seguida, i la carn es cou molt poc, tal com ens agrada a nosaltres.

Cadascú coneix el seu forn, així que.....

Tot i ser un plat molt melós, quanta més estona tingueu la carn al forn, més eixuta quedarà.

EMPLATAT:

Si voleu posar guarnició quan emplateu, podeu posar el que us sembli bé (compota de poma, de castanyes, patates fregides, patates al caliu, un xic d'amanida, etc.). És bo amb qualsevol acompanyament, tot i que a casa, el presento sense.

OBSERVACIONS:

Aneu amb compte amb el forn. No us passeu de cocció!!

La recepta es correspon amb un segon plat, tot i que si hi poseu guarnició, pel seu valor nutricional, es converteix, fàcilment, en plat únic. Boníssim.

BON PROFIT !!!

Gaietà Casaponsa

Horizontals.

1. Nom de l'exposició de treballs que es van fer a l'escola (són tres paraules). **2.** Ve d'orient el títol de l'obra que van fer les dones (són les tres primeres paraules de l'obra). **3.** Element químic de nombre atòmic 27. Cinquanta romans que van sols. Posarà al seu lloc. **4.** Pasta que normalment és de colors. Dues iguals que podrien fer mil. La primera. **5.** Element químic o contracció gramatical. Forma arcaica d'un article. Orifici posterior de la cavitat nasal que ve de l'est. **6.** Nom artístic de la pallassa que va col·laborar amb l'escola. Posar nanses. **7.** Tallar arran, arrasar. Roba per fer un vestit. **8.** No és barat. Nom hebreu. Bruguerola o saber-ho tot.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3					■							
4	■							■			■	
5			■			■						■
6							■					
7								■				
8				■					■			

Verticals.

1. Un dels premis que l'alumnat de l'escola va guanyar durant aquest curs escolar. Acció d'atacar. **2.** Admetrà, acceptarà, albergarà. **3.** Serveis socials. Número romà que ja ha sortit. Un motor que costa d'arrencar. **4.** Nom de l'autora del llibre "Llocs amb encant, l'encant dels llocs" que ens va venir a comentar. **5.** Antimoni. Pell del porc sense pèl. **6.** Després del novè. Vocal primerenca que es repeteix. **7.** Esquiva, aparta. Dígraf. **8.** Inclinat cap a terra. Article de cortesia femení. **9.** Auxiliar, assistent, agregat. **10.** Persones devotes. **11.** Cap a baix nom masculí avocàlic molt visitat a Nàpols, cap amunt està girat sense so. Badia, lloc per banyar-se. **12.** Atacarà i perdrà les as. Peix

SOPA DE LLETRES

En aquesta sopa de lletres heu de trobar els cognoms de l'actual equip de govern i els noms de la resta de regidors del nostre ajuntament. Si esborreu els noms i els cognoms de regidors i regidores us sortirà un fragment d'una cançó. Heu d'endevinar la cançó i el seu autor de la cançó conegut per grans i joves.

M	A	R	I	A	C	A	R	M	E
S	L	L	I	F	O	B	U	P	S
I	E	J	O	L	N	E	I	E	T
S	U	T	P	E	R	E	Z	S	E
I	R	R	O	F	A	O	R	O	V
T	Y	S	A	N	D	R	A	J	A

el poble opina

EL FUTUR: UN REpte EN EDUCACIÓ I POLÍtica

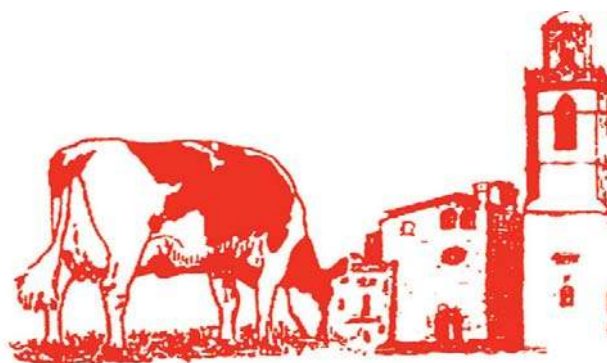
Gaietà Casaponsa

Estem veient diferents programes de televisió que ens parlen d'un futur força diferent del present. Observem canvis en la nostra manera de fer i de comunicar-nos que no havíem ni sospitat. Hem passat d'anar a cercar una cabina telefònica per trucar a la família a tenir un telèfon per cadascú que ens permet connectar quan volem i ens aporta les notícies a l'instant superant el temps i les distàncies, ens parlen de cotxes sense conductors, de robots amb una intel·ligència que fa autoaprenentatge

En el món científic i també en l'industrial, l'adaptació a les noves tecnologies és constant, però en les relacions humanes no s'afronten els canvis que cal fer. Així en l'educació i en la política els canvis són minsos. Cal que preparem els nostres joves i infants amb una escola que potenciï la creativitat, la curiositat pel saber, el pensament alternatiu, el treball en equip i amb els diferents de nosaltres, la capacitat de contrastar criteris, i saber aprendre dels propis fracassos. Avui el saber el tenim emmagatzemat, és més important saber anar a buscar-lo i tenir les eines per assimilar-lo que no pas tenir-lo. Els nostres educands han d'acostumar-se no només a cercar el saber sinó a plantejar-ne dubtes, i a resoldre'ls en comunitat. Per fer tot això calen canvis importants en el sistema educatiu, tant en les formes de treballar a l'aula com en l'estructura educativa i en els currículums.

Però l'escola no ho és tot i hem de fer canvis en la política. Els polítics són uns representants del poble, no pas uns posseïdors del pensament del poble. S'han d'acostumar a interactuar amb la gent, en una doble funció: augmentar la participació ciutadana sigui en consultes en temes importants o en una part dels pressupostos i saber treballar amb els diferents. Ens calen polítics amb visió de futur, que legislin a partir de criteris ètics les activitats que proposen els nous avenços científics. Posem uns exemples: no hi ha legislació sobre cotxes sense conductor o si els robots han de cotitzar a la seguretat social. No pot ser que els avenços científics no es puguin dur a la pràctica perquè els legislador -llegim polític- no hagi entrat en el tema.

Els canvis socials, polítics i educatius cal iniciar-los des de baix per tal que les estructures superiors es belluguin.

MAS NEGRE CB

C/ Major s/n - Tel. 972 630 589

E-17121 Corçà (GIRONA)

info@salvimir.com - www.salvimir.com

les 10 diferències

Solucions als mots encruats
Horizontals: 1. CASESDECAPSA. 2. ACSUBEOJIVA. 3. CO. L. SITUARA. 4. LLACET. DD. A. 5. AL. LO. ANAOC. 6. TIRITA. ANSAR. 7. ARRANAR. TELA. 8. CAR. AARO. SAP.
Verticals: 1. CAC. ATAC. 2. ACOILIRA. 3. SS. L. RRR.. 4. EULALIA 5. SB. COTNA. 6. DESE. AAA. 7. EVITA. RR. 8. COT. NA. O. 9. AJUDANT. 10. PIADOTES. 11. SVR. CALA. 12. AAAA. RAP.

Solució a la sopa de lletres: Cango: L'Estaca. Cantant: Lluís Llach.

FUSTERIA GENERAL · MOBILIARI DE CUINA INTERIORISME

BASA COMMA

www.basacomafusters.com

FUSTERS

c/ Montseny, 18
Corçà, 17121
basacomafusters@gmail.com
Tel. 972 630 053
Mob. 627 490 636

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
Delta Cocinas

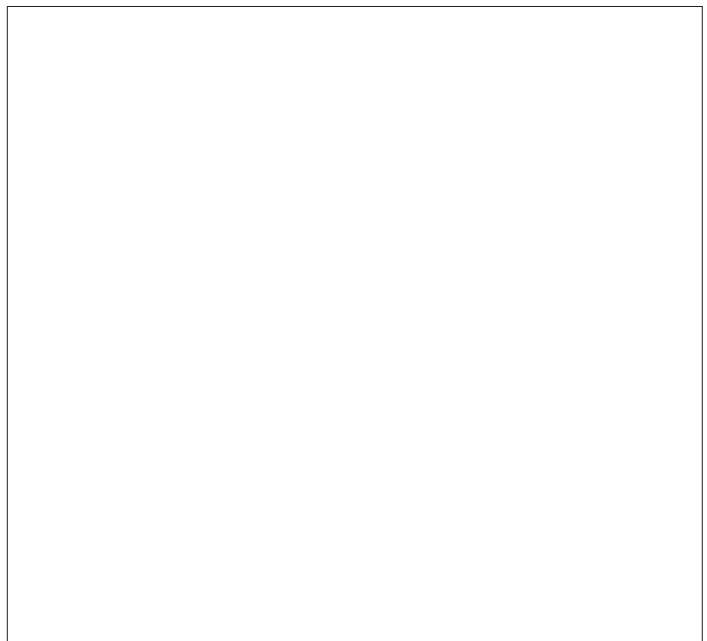
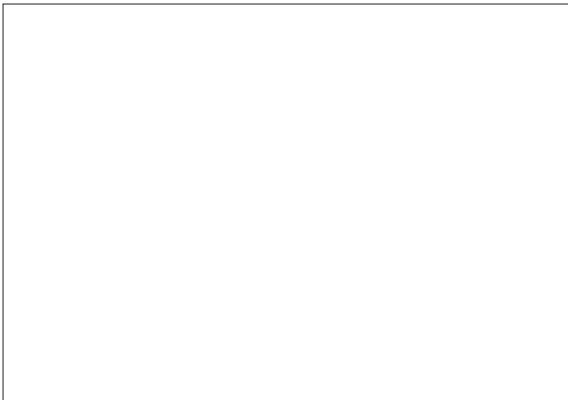
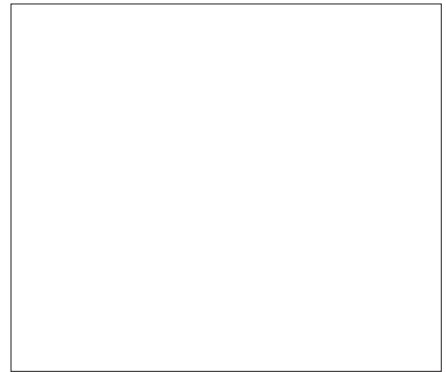
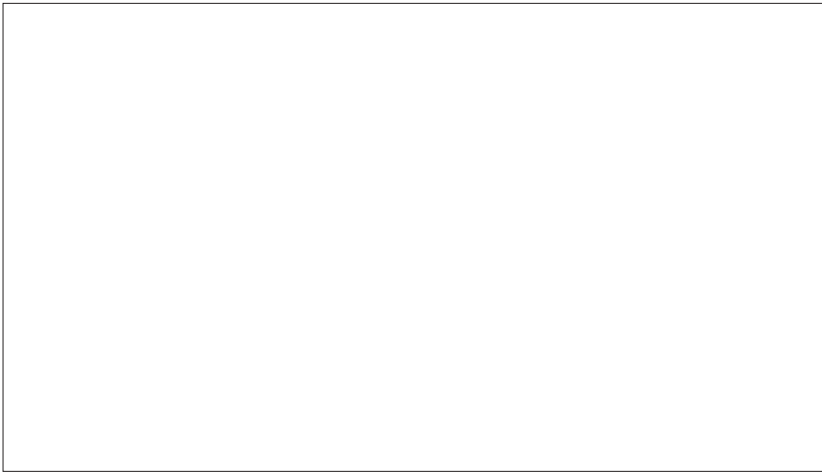
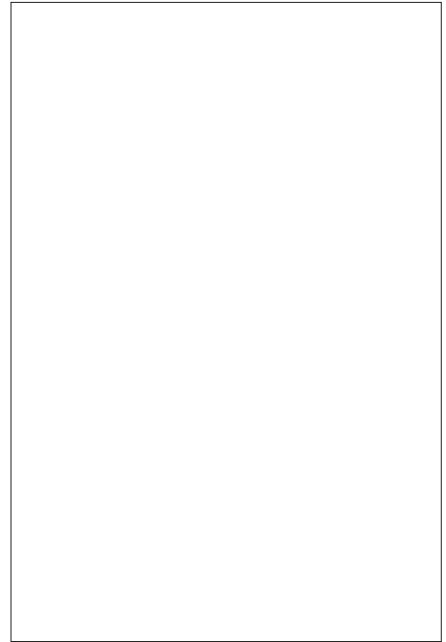
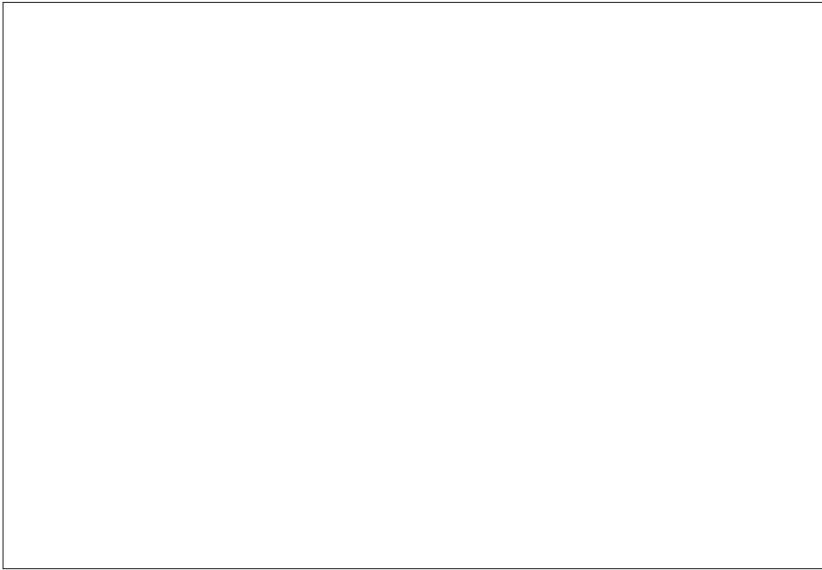
**DEMANEU PRESSUPOST
SENSE COMPROMÍS!**

Ajuntament de
Corçà

Diputació de Girona

recepta

MITJANA DE VEDELLA AL FORN

Francesc Pacheco

Dificultat: fàcil.

Temps: 1 hora

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES:

- * 2 cebes grosses
- * 1 llauna de pebrots del «piquillo» (3 per tros de carn)
- * 4 talls de mitjana (entrecot, filet, llom....) de vedella
- * Parmesà ratllat (100-150 grs.)
- * 4 o 5 cullerades d'oli d'oliva
- * Sal i pebre

Com ho fem?

PREPARACIÓ:

En una paella hi tirem l'oli. Quan aquest sigui calent, hi afegim les cebes tallades a rodanxes i sofregim.....

Quan la ceba estigui ben tova, la traiem i la reservem.

Ara fem el mateix amb els pebrots del piquillo (jo els obro, com llençolets) i els separem. Seguidament, podem desengreixar la paella deixant l'oli just, o no....com vulgueu.

"Salpebrem" la carn i la segellem a la paella, perquè no perdi els sucs quan la posem al forn.

COCCIÓ:

En una plata de forn, fem un llit amb la ceba i el pebrot que hem elaborat prèviament, i hi posem la carn a sobre.

Ho rematem amb el parmesà ratllat, pel damunt de la carn.

Enfornem per gratinar el formatge.

A casa, poso el forn conjuntament amb el gratinador, i la plata la col·loco a la posició de dalt de tot, així el formatge es desfà de seguida, i la carn es cou molt poc, tal com ens agrada a nosaltres.

Cadascú coneix el seu forn, així que.....

Tot i ser un plat molt melós, quanta més estona tingueu la carn al forn, més eixuta quedarà.

EMPLATAT:

Si voleu posar guarnició quan emplateu, podeu posar el que us sembli bé (compota de poma, de castanyes, patates fregides, patates al caliu, un xic d'amanida, etc.). És bo amb qualsevol acompanyament, tot i que a casa, el presento sens

OBSERVACIONS:

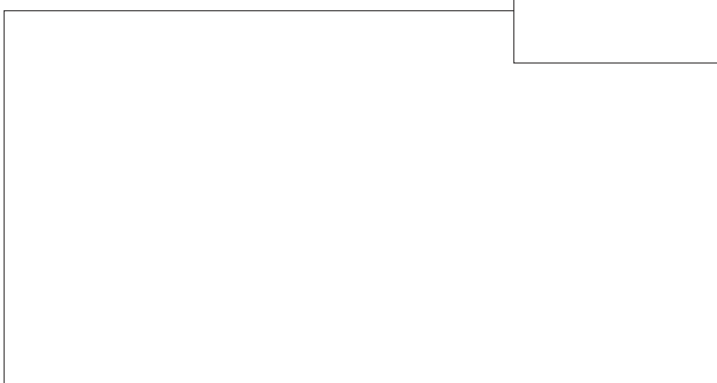
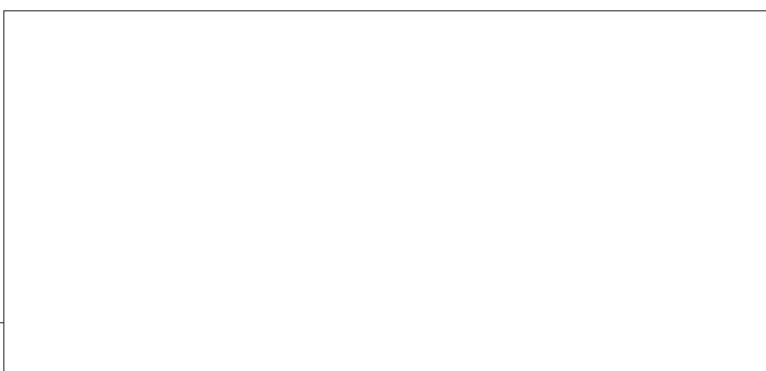
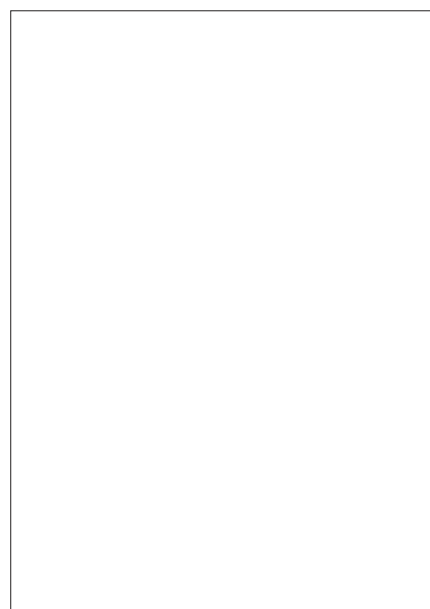
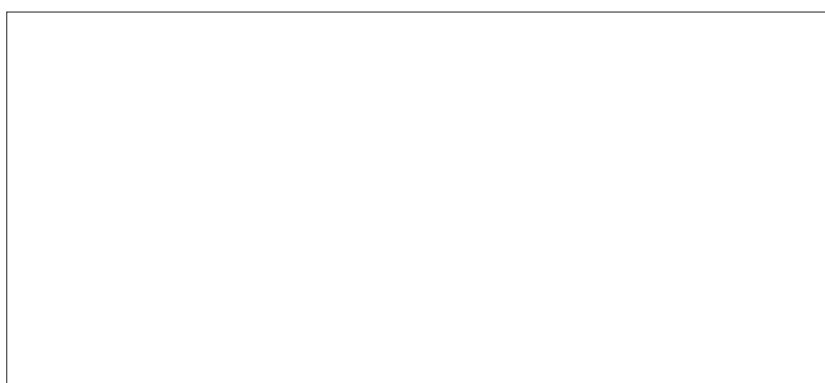
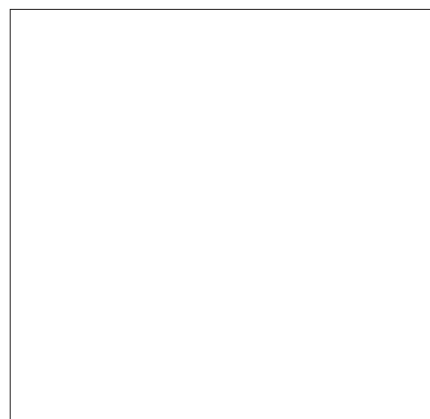
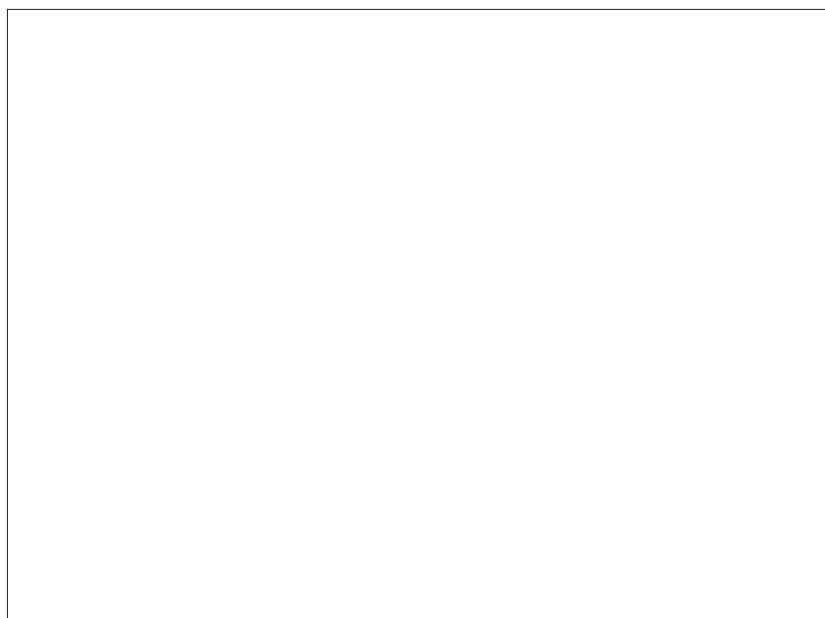
Aneu amb compte amb el forn!...No us passeu de cocció!!

La recepta es correspon amb un segon plat, tot i que si hi poseu guarnició, pel seu valor nutricional, es converteix, fàcilment, en plat únic. Boníssim.

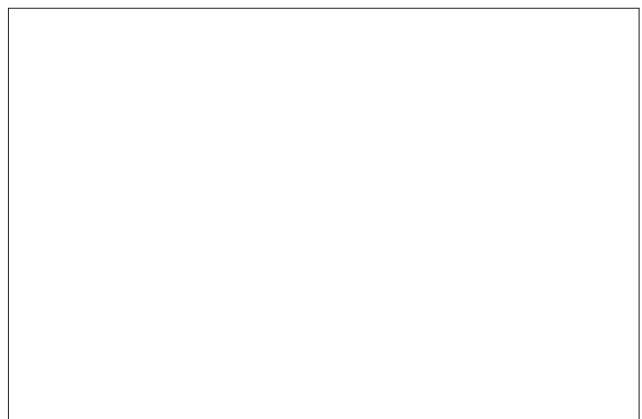
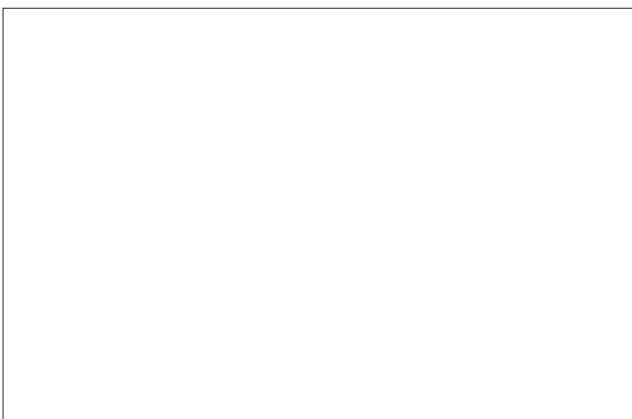
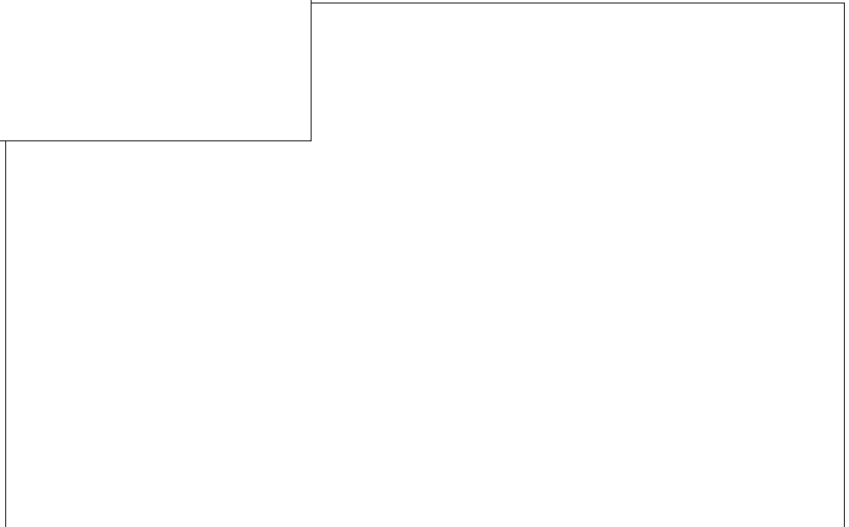
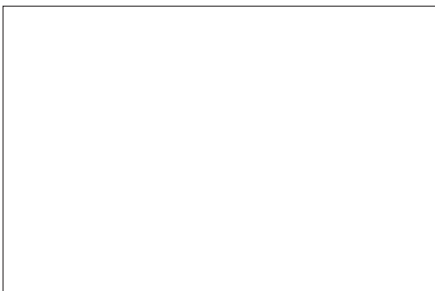
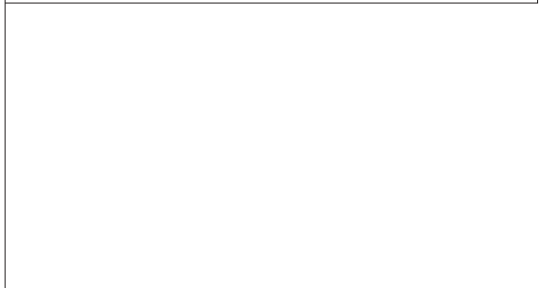
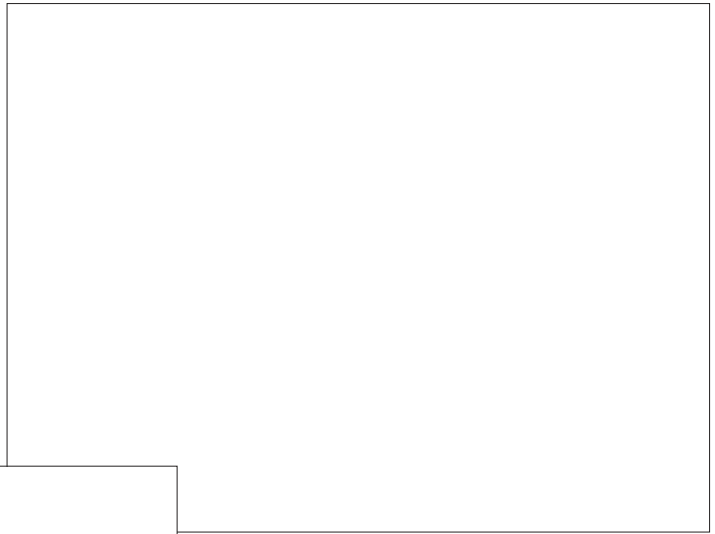
BON PROFIT !!!

sense títol, pel que
pugui passar...

festa de Corça

opina i col·labora

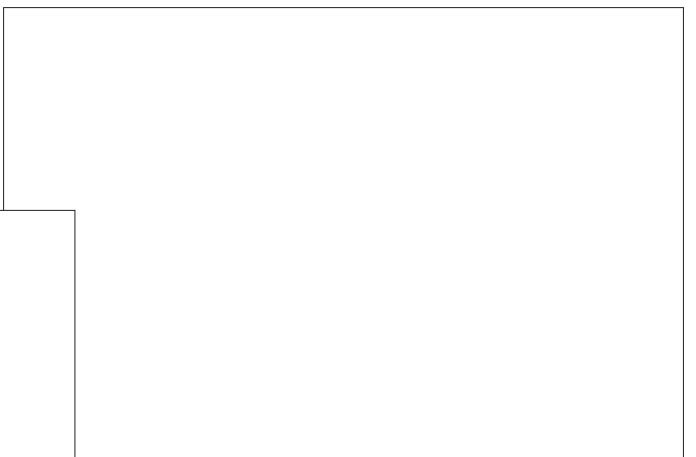
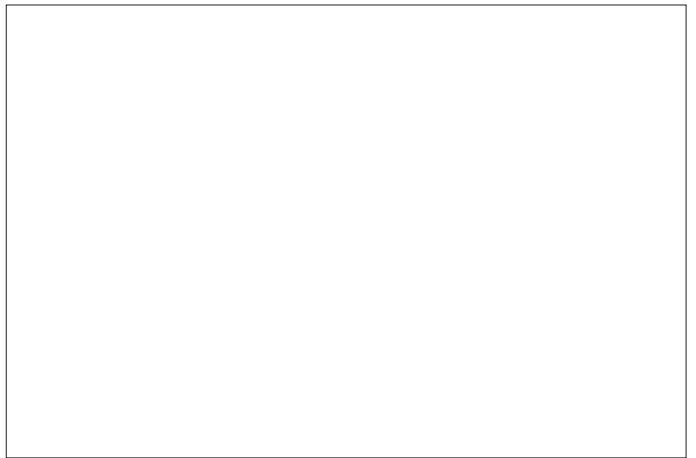
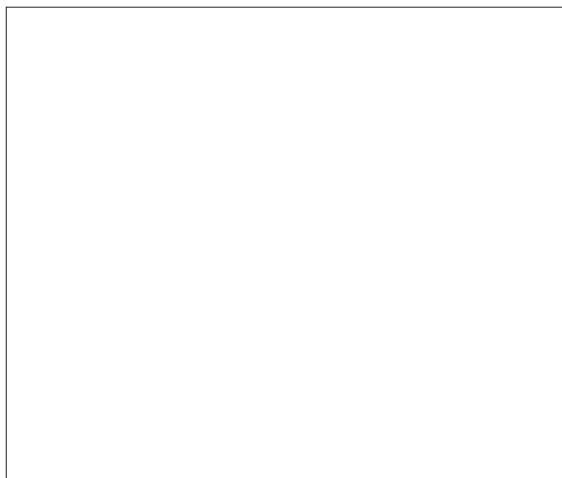
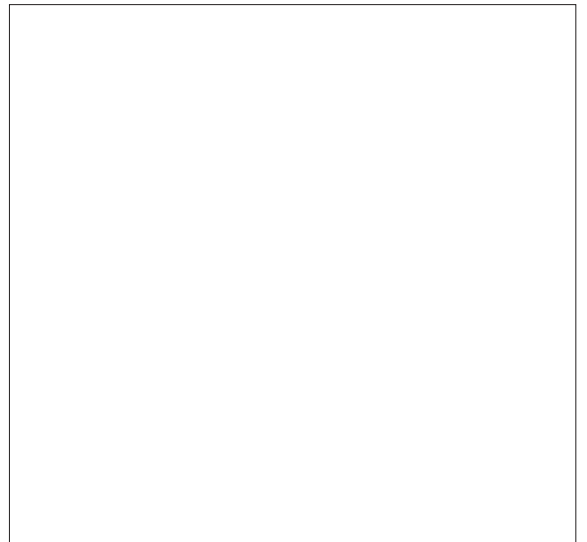
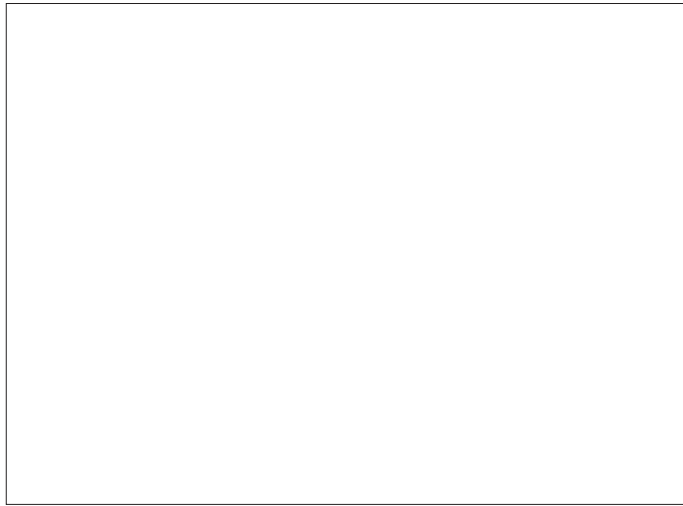
Aquest és un espai creat per a tots aquells i aquelles que tinguin ganes de fer-nos arribar un escrit o una opinió. També podeu enviar imatges de les activitats que s'hagin fet.

Tots els temes seran acceptats sempre i quan es sigui respectuós amb els altres.

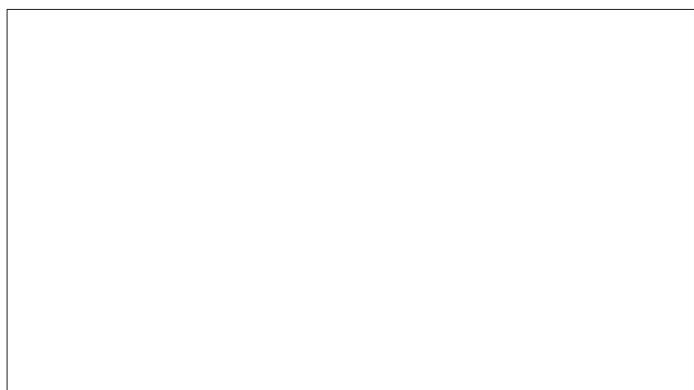
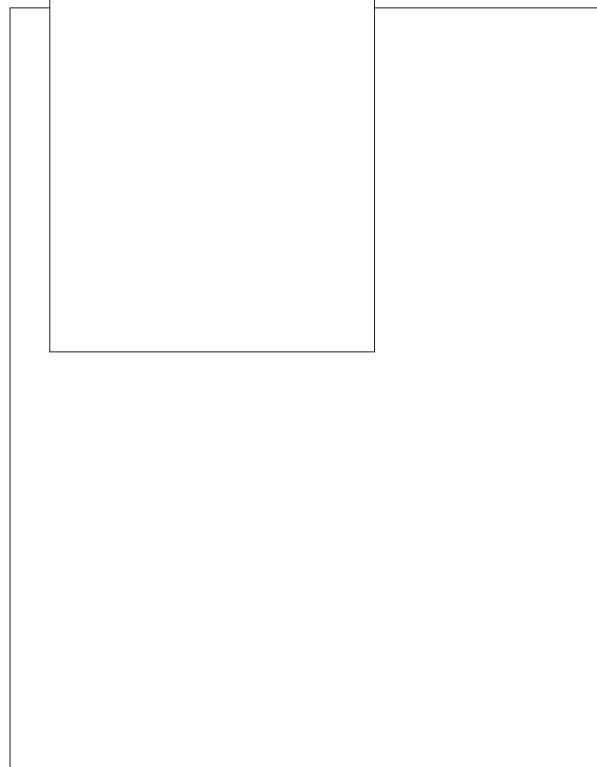
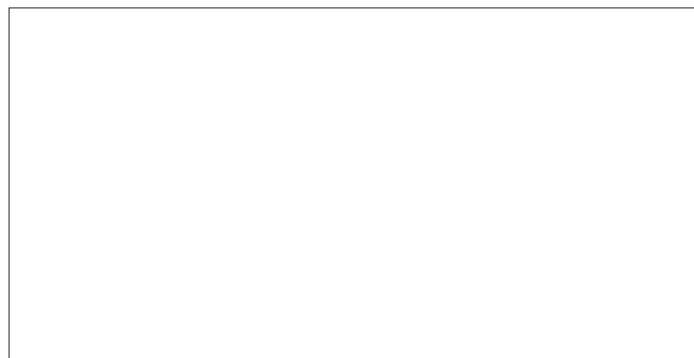
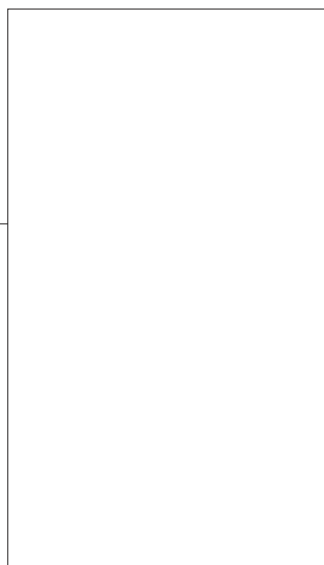
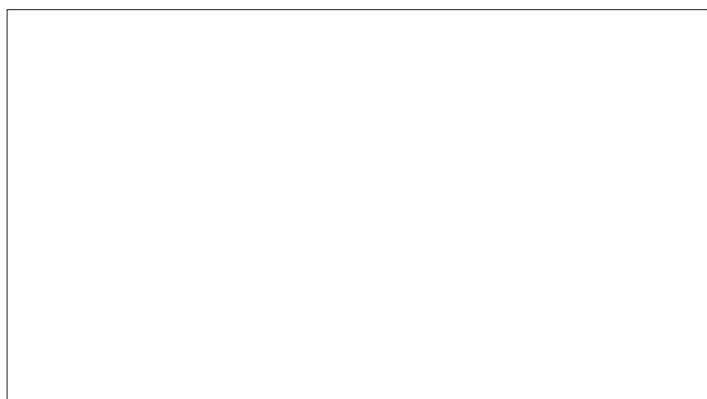
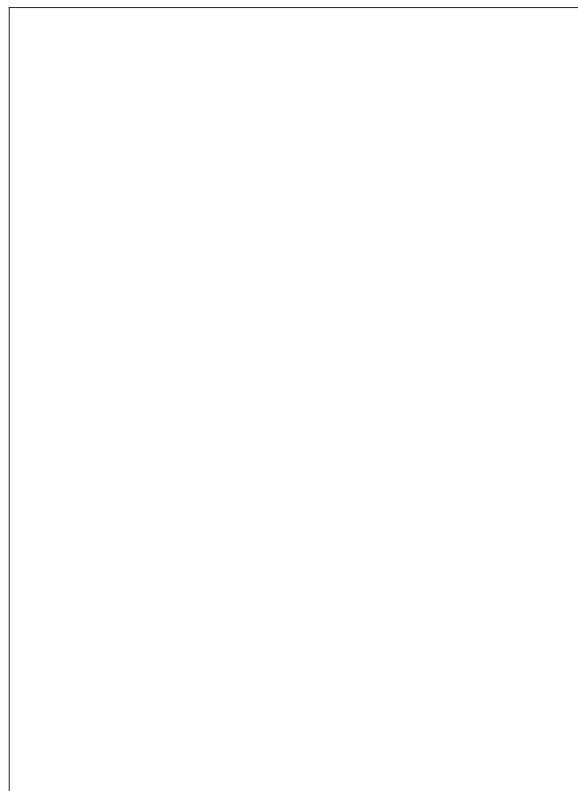
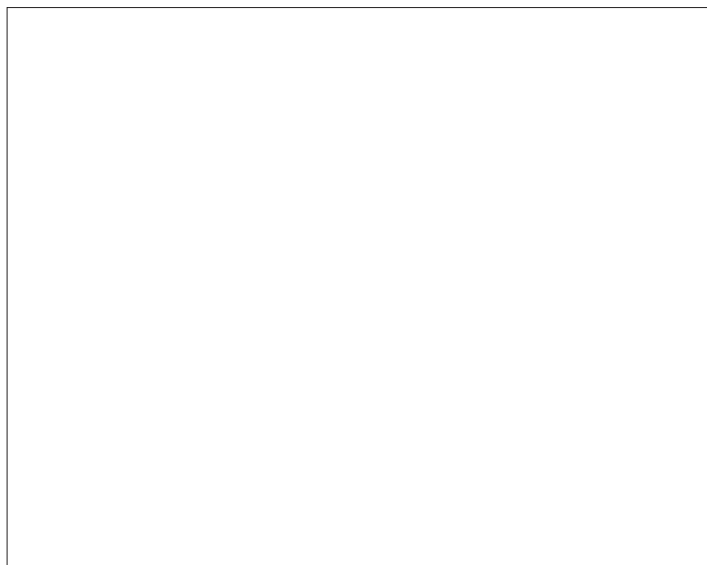
Feu-nos arribar la vostra opinió a elmercadal@gmail.com o bé al Punt de Trobada.

agenda

festa de Matajudaica i Casavells

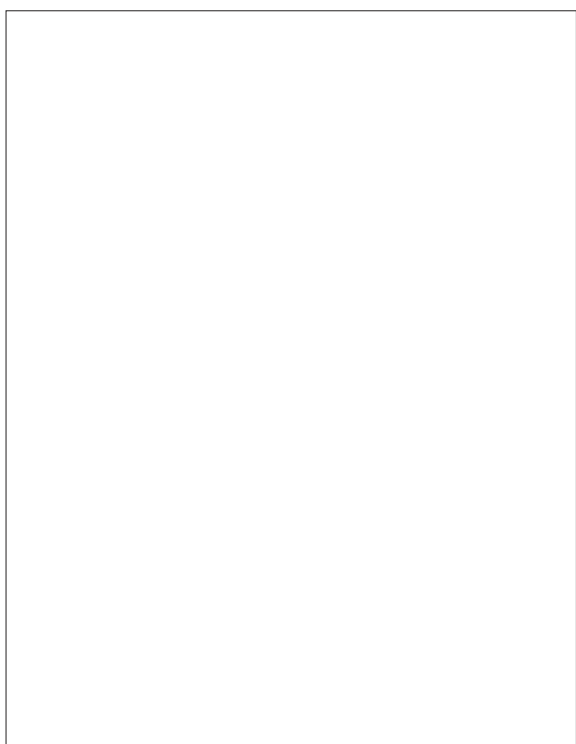

festa de Cassà de Peiràs

AVIES

XX M.

TALupe Martinez

Som a final